

Újfolyam

89. szám

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

A Budapest-Fasori Református Egyházközség hírmondója

2023. szeptember

„Kövess engem!”

(Máté 9, 9)

ELÉG AZ ENGEDELMESSÉG

„Figyeljetelem engem, és ugyanazt tegyék (...) amit majd én teszek!” (Bír 7,17))

Így bátorította Gedeon, Jóás fia, az Úr által választott bira, maroknyi seregét a döntő ütközet előtt (Bír 7). Sok mindennek kellett történnie ahhoz, hogy eljusson ide egy olyan ember, aki félelemben élte napjait és önbizalomhiánnyal küzdött (Bír 6). Meg kellett tanulnia, hogy elsősorban nem az emberi eszközök, lehetőségek minőségén vagy mennyiségén múlik, hogy sikeresen járunk-e el küldetésünkben. De azt is átélte, hogy Isten komolyan gondolja, amikor valakit kiválaszt magának. Őt nem zavarja az erő hiánya, és az sem, ha többször is jelt kérnek tőle. Gedeon több alkalommal is biztatást, személyes bátorítást kapott feladatának elvégzéséhez.

Azonban a legnagyobb kísértés számára is ugyanaz volt, mint számunkra: engedelmes-ségben vagy engedetlenül járja az útját. Hallgat-e Isten szavára, amikor arra indítja, hogy rombolja le mindazt, amitől addig remélték a segítséget? (Bír 6,25-26) Szembe mer-e szállni a félelmével, ha Isten arra kéri őt? Elindul-e néhány emberével abba a harcba, amelyben Isten győzelmet akar adni nekik? Gedeon engedelmes volt, és ha kérdései, kételyei vagy aggodalmai voltak is, azokat Isten elé vitte. Győzelmüknek a kulcsa az Istennek való engedelmesség volt. Annyit kellett tenniük, amennyit Isten parancsolt, hogy megtegyék. Gedeon így figyelte az Urat, és így követelte meg katonáitól is, ugyanezt tegyék.

Isten számunkra is kijelölte az élet útját. Azt az utat, amelyen járnunk kell. Nekünk be is mutatta Jézusban, hogyan járjuk azt. Hozzánk így szól a hívás: „Kövess engem!” (Máté 9,9)

Krisztust követve mi is gyakran gondoljuk azt, hogy ennél azért többre lenne szükség. Több és alkalmasabb emberre, jobb eszközökre, nagyobb hitre. Nehéz elengednünk mindazt, amibe azért kapaszkodunk, mert azt gondoljuk, általa biztosan elérhető a győzelem. Krisztus követésében azonban nem azon van a hangsúly, hogy mi mennyire próbálkozunk, mi hány segítséget használunk, mennyire vagyunk ügyesek, felkészültek. Az út számunkra valójában ugyanolyan egyszerű, mint Gedeon katonáinak volt: figyeljük Urunkat, és ugyanazt tegyük, amit ő tesz. Ne többet, de ne is kevesebbet.

Az elmúlt nyáron gyülekezetünkben sokunk számára volt arra lehetőség, hogy kissé elvonulva, elmélyültebben figyeljünk Istenre. Táborba gyűjtötte fasori népét Isten. Könnyen meglehet, hogy az elcsendesedéskor megértett üzenetek már messzinek tűnnek. Az ősz mindannyiunk számára a feladatok évszaka. Az az időszak, amikor talán megkérdőjelezzük mindazt, amit akár egy táborban korábban hittel elfogadtunk. „Tényleg úgy van, ahogyan akkor megértettem?” „Mi van akkor, ha valamit rosszul csinállok?” „Nem hiszek eléggé vagy szükség lenne mégásra is?” Isten válasza egyszerűnek tűnik, de kihívás, hogy bonyolult életünkben megtaláljuk a megvalósítását: kövess engem!

Jelenlegi számunkban részben visszatekintünk az említett elcsendesedésben, szombati nyugalomban gazdag nyárra. Feleleveníthetjük, mi az, amit már megfigyeltünk Jézus tetteiből és szavaiból, és megerősödhetünk az engedelmisségben. Azok számára is hálaadásra adhatnak okot a táborok, akik esetleg valamiért nem tudtak most részt venni hasonló

együttléten: bátorító azt tudni, hogy Istennek van „tábora”, ahol a résztvevők szintén az engedelmisség útját keresik, mint mindannyian a hétköznapi életünkben.

A gyülekezet vezetése és a Harangszó szerkesztői nevében kívánunk mindenkinek áldott felismeréseket, és az engedelmisségben való előbbre jutást!

Krisztován Márton lelkipásztor

ÚJ HELYEN – MÉGIS A FASORBAN

Istentiszteletek az evangélikus templomban

Nyár elején elkezdődött templomunk belső terének felújítása. Hosszas előkészületek és megbeszélések után gyülekezetünk vezetése megállapodott a Budapest-Fasori Evangélikus Egyházközséggel arról, hogy istentiszteleteinket átmenetileg, amíg a felújítás be nem fejeződik – a tervek szerint 2024 tavaszáig - reggel 9 órás kezdettel a Bajza utca sarkán lévő evangélikus templomban tartjuk.

Talán már többen utána olvastunk, hogy a Deák téri evangélikus templom után ez a második legnagyobb evangélikus templom Budapesten. Neogótikus stílusban épült 1905-ben, kapuja fölött Róth Miksa mozaikja látható: „Krisztus és a gyermekek”, s az ő keze munkáját dicséri a felette lévő öt méter átmérőjű rózsablak is. A templom belsője meglepően díszes, a két hajót monumentális oszlop választja el, a falakat növényi motívumokkal mintázott pillérek és vékony oszlopok díszítik. Az oltárképet Benczúr Gyula festette 1913-ban, témája: A napkeleti bölcsek hódolása a kisedd Jézus előtt. Az oltár mögött három táblából álló, 21 négyzetméteres festett üvegablak Krisztust és a négy evangelistát ábrázolja. Kétmanuális orgonáját a pécsi Angster cég készítette 1906-ban, amelyet a rendszerváltás előtti évben 21 regiszterre bővítettek. (Az evangélikus gyülekezet lelkipásztorával, Aradi Györggyel következő számunkban közlünk interjút.)

Az új helyzet kihívás elé állítja a gyülekezetet, amely - mint azt hangsúlyozza Somogyiné Ficsor Krisztina a gyülekezetnek írt hírlevelében – még nagyobb összefogásra, állhatatosságra, és hűségre indítson bennünket! ***Erősítsük jelenlétünkkel közösségünket, és segítsünk másokat is ebben!***

Nagy örömünkre nem kell olyan megszűrésekre mennünk templomunktól, alig pár száz

méter a távolság a Bajza utca sarkán álló evangélikus templomig. S ha valakinek nehézséget jelentene a reggel 9 órai Istentisztelet, a Hírlevélben írt biztatás erősítsen bennünket! ***„Hasonlítsunk azokhoz az asszonyokhoz, akik Húsvét hajnalán korán reggel mentek Jézus sírjához!”***

Magam is tapasztaltam, csodálatos vasárnap a szinte néptelen városban kereszttül menni, s jó reggel az ÚR házában összegyülekezni. Egészen új lelki élmény Istentisztelet alatt – miközben hallgatom szeretett lelkipásztorainkat – szemlélni az oltár mögött a négy evangelistát, s középtűt Jézus Krisztust. Megfigyeltem, hogy a napfény különféle szögekben világítja meg az ablakokat, s az evangelisták alakjait, s mintha Jézus maga szólna – és szól is, mindannyiunkhoz.

Képriportunk fotói Istentiszteletünk új helyszínén készültek és a Teaház alkalmain, ahol minden hónap első és harmadik vasárnapján beszélgethetünk egymással. Újra felidézem a hírlevél legfontosabb buzdításait:

„A templom miértünk, nekünk épül! Ezért imádkozunk, de közben csak az a dolgunk, hogy elfogadjuk! Mi pedig építjük a lelki házat, a gyülekezetet! Úgy, hogy jelen vagyunk. Figyeljük, hogy mások is jelen vannak-e? Ha nincsenek, akkor kérdezzünk rá, keressük meg őket! Szólítsuk meg a szomszéd padban ülőket! Jöjünk hét közben is alkalmakra! Jöjünk teaházba és beszéljünk egymással! Vegyünk részt a gyülekezeti alkalmakon! Vállaljunk valamilyen szolgálatot! (diakónia, körzet, gyerekmunka, vagy ami a szívünkhez közel áll.) Építsük a lelki otthonunkat! Épüljünk együtt a hitben! Hallgassuk meg először vagy újra az utolsó Igehirdetést a templomunkban, mely a lelki házról szól.”

„Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az Úr előtt!” (Zsoltárok 95)

Cseke Hajnalka

*Az evangélikus templombelső Benczúr Gyula oltárképével-
Egészen új lelki élmény Istentisztelet alatt*

Somogyi Péter elnök-lelkipásztor a szószéken

Somogyiné Ficsor Krisztina szolgál az új helyen

Pataki András Dávid lelkipásztor igét hirdet

A gyülekezet Istentisztelet közben

Teaházi alkalmon a fiatalok Fasori Református Templomunk kertjében

Teával és süteménnyel várják a szolgálók a testvéreket az Istentiszteletet követő Teaházon, köszönet érte! - Öröm egymással beszélgetni

Jó megosztani lelkipásztorainkkal ügyes-bajos dolgainkat, tanácsot kérni tőlük

„A szeretet soha el nem fogy.” - Miközben beszélgettünk, együtt épülünk a hitben

A legkisebektől a legidősebbekig mindenki megtalálja a hangot egymással

Az építkezés még nagyobb összefogásra, állhatatosságra, és hűségre indítson bennünket!

Mindig örömteli a találkozás

Figyeljünk másokra, keressük egymást, szólítsuk meg egymást!

Pataki András Dávid a testvérek körében

Kismamák egymás között megosztják tapasztalataikat

KONFIRMÁCIÓI KÖSZÖNTŐ

A FASOR VIRÁGAI

„Olyan leszek Izráelnek, mint a harmat. Virágozni fog, mint a liliom, és gyökeret ver, mint a Libánon fája.” (Hós 14,6) – olvassuk Hóseás próféta szavait. A fasori konfirmáció nekem mindig a gyülekezeti megújulás, a közösség lelki tavaszodása, a fasori virágzás ünnepe. Most igazán élvezhetjük a tavaszt, ahogy mondta valaki, az idén nem szerdára esett..., nem egynapos, átmenet nélküli, ahogy az elmúlt években. Valódi tavasz van, és éledezik a természet.

A Fasorban is nyílnak a virágok. A konfirmációra kinyílnak teljesen. Igen, kedves konfirmálók, fiatalok, Ti vagytok most a Fasor virágai. A Fasor liliomai. Amely kis teremtményről az Ige azt mondja nekünk, hogy olyan gyönyörűek önmagukban, Isten teremtett ajándékként, hogy ember nem tudna semmi módon olyan szépen felöltözni. Ti is szépek vagytok: a fasori kertben virultok most. És virág-lelketeket úgy öltöztette fel Jézus a mai napra, hogy nincs annál csodálatosabb.

Kedves Konfirmandusok! Ti vagytok tehát a Fasor friss virágai, akik az Ige fényének, napsugarának a hatására, valamint a bibliai és lelkipásztori, szülői tanítások jótékony öntözésének a hatására kinyíltatok: megnyitottátok a szíveteket. Érezzük, ahogy

virágoztok, látjuk rajtatok az áldást, észrevesszük rajtatok az apró lelki harmatcseppeket, gyönyörködünk bennetek, érett szépségeitekben, és messzire illatozik a belőletek áradó szeretet, a fiatalságotok, üde hitetek, Istenhez és a Fasorhoz való hűségetek – de jó is érezni ezt a frissességet!

Milyen különbözőek vagytok, mint a mező virágai, mennyi szín jelenik meg Veletek a Fasorban is! Tizenhat virág! És milyen öröm ez! Kinyílt a Mátyás virág, a Zsófi virág, a Sebi, Peti, Dávid meg Zsombor virág, és még sorolhatnám a neveket. Sokan vagytok, akik a szemünk láttára növekedtetek, megerősödtetek, meggyökeresztetek, a hitetek bimbózni kezdett, és most eljött az idő, amikor kinyíltatok. Szüleitek és a gyülekezet boldogságára.

Kedves Testvérek! Adjunk hálát a tavaszért, a megújulásért, a friss virágokért, és imádságban hordozzuk, óvjuk és öntözzük ezt a csodálatos, színpompás fasori kertet, ahol még nagyon sok virágot lenne jó ültetni!

Isten áldjon Titeket, kedves Konfirmandusok! S Ő mindig velünk van! Vele minden a miénk! Vele örvendezhetünk! De jó, hogy itt vagytok, hogy együtt vagyunk! Isten áldja családjaitokat, és legyen áldás egész gyülekezetünkön!

2023. április 23.,
Devich Márton főgondnok

A konfirmációi Istentiszteleten fiataljaink - „Érezzük, ahogy virágoztok”

Somogyi Péter, gyülekezetünk elnök-lelkipásztora megáldja konfirmandusainkat

Devich Márton főgondnok köszönti a Fasor „virágait”

*Csoportkép a 2023 április 30-i konfirmációi ünnepi Istentiszteleten-
Összesen 16 gyermek konfirmált, 11 fiú és 5 lány*

ELBALLAGTAK A LEGKISEBBEK

Képriport

Csoportkép a Csipkebokor Óvoda óvodásait búcsúztató Istentiszteleten az evangélikus templomban

Vitézné Horváth Erika óvodavezetővel érkeztek a kicsinyek az ünnepi alkalomra

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor köszöntötte elballagó óvodásainkat, s kérte Isten áldását rájuk

KONFIRMANDUS HÉT 2023

A kerék akkor jó, ha előre halad

A konfirmációra való felkészülés a fiatalok életének egyik legfontosabb folyamatává válhat. Miközben egy adott tanmenet szerint tanulják a keresztyén hit legfontosabb igazságait, aközben nagy kérdés, hogyan sikerül mindazt a hétköznapi valóságukba is átültetni. Minden órán fontos témákról beszélgetünk, de az igazán izgalmas mindig az, hogy a konfirmandus a tanóra után mit visz haza. Mi az, amit a saját életében is már szívvel hisz és engedelmeskedik neki?

A tanulási folyamatot nagyban segíti a konfirmandus közösség. A gyülekezetünk csoportjainak pedig éppen ezért kiemelkedően fontos találkozása az évente megtartott konfirmandus hét. Az idei táborra Mátraszentistvánon került sor június 24. és 29. között, az evangélikus fenntartású Keken András Menedékháznál.

Tábori együttlétünkben két igei gondo-

Reggeli torna.

latot igyekeztünk minél jobban körüljárni, megérteni. Délelőttönként egy sokak számára jól ismert allegóriára figyeltünk. Cseri Kálmán szerint a keresztyén élet olyan, mint egy négyküllős kerék. A ke-

rék tengelye Krisztust jelképezi, aki körül forog az életünk, ha ő lett számunkra a legfontosabb. A kerék küllői pedig a Krisztus-követő élet egy-egy nélkülözhetetlen elemére vonatkoznak. Így beszélgetünk az Isten ígéjéről, az imádságról, a közösség megtartó erejéről és a szolgálat felelősségéről. A fiatalok sok mindent már jól megtanultak ezeknek a fontosságáról, akár a családjukban látott mintákon keresztül. Viszont Isten Lelke arra hívott mindannyiunkat, hogy ne csak ismerjük a keresztyén élet alapjait, hanem éljük is meg azokat. **Erősödjünk meg az Istennek való engedelmességekben.** Hiszen csak akkor van értelme az összerakott keréknek, ha az gurul, halad előre. Ugyanígy, a mi hitünknek is „haladnia”, növekednie kell.

A Konfi Kvízben részt vevő egyik csapat

A tábor másik felében pedig egy kevésbé ismert, viszont annál inkább példaértékű ószövetségi király, Jósáfát életútját követtük végig. A mélységeket és magasságokat megjárt uralkodó Istenbe vetett hite számunkra is sok tanulságot rejtett.

A lelki táplálék szükséges a lelki növekedésünkhöz. A testi növekedésünkhöz,

illetve a közösség megerősödéséhez pedig közös élményekre van szükség. A sok beszélgetés mellett bőven jutott idő társasozni, kirándulni, focizni, ügyességi vetélkedőket, kvizeket tartani. Istennek adtunk hálát, hogy a változó időjárás sem akadályozta különféle kültéri programjainkat.

Hetünket tábortűz mellett zártuk, ahol már fáradtan, de örömmel szedtük össze,

miért vagyunk hálásak a közösséggel kapcsolatban.

Köszönjük a szülőknek, a gyülekezeti tagoknak, hogy támogatták a konfirmandusok tábori részvételét! Az imádságokért is hálát adunk!

„Fiaid mind az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége.”
(Ézs 54,13)

Krisztován Márton lelképásztor

„Uzsonna-csata”, délutáni csoportos vetélkedő

Kirándulás Piskés-tetőre

FASORI NAPKÖZIS TÁBOR- HITTANTÁBOR

Hálás a szívem, mert Isten segítségével ezen a nyáron először rendezhettük meg a Fasori napközis hittantábort. A „Mesterségek címere” témát felölelő alkalmon 35 gyermek hallott Isten ígéről.

A bibliai történetek mellett az aranymondás tanulás sem maradt el. A Bibliában megjelenő mesterségek közül a sátorkészítésről, a szövésről, varrásról, a halászatról,

Ráckeveén tartottuk meg az áhítatunkat

a fazekasságról és a szőlőművelésről beszélgettünk és ezekhez kapcsolódó tevékenységeket próbáltak ki a gyermekek.

Martinez Márta néniel és Nórival agyagoztak, gyülekezetünk négy nőtestvérével a hét folyamán mindenki bepillantást nyert a csigatészta készítésének rejtjeleibe. Az utolsó napon Ráckeveére látogattunk el, ahol a Halmúzeumban tárlatvezetéssel vettek részt a táborozók. A ráckevei hajómalomban a molnár mesterséggel ismerkedtek meg a gyermekek és még búzát is örölhettek.

*A szabadtéri programok, játékok
közben barátságok szövődtek*

A héten párhuzamos tevékenységek biztosították azt, hogy mindenki részt vegyen a felkínált programokon. Ezek a következők voltak: kézműves foglalkozások, játékok, csigatészta készítés, mesterségekhez kapcsolódó szabadulószo. Gyakorolták a szolgálatot társaik felé, mert a csoportok egy-egy alkalommal gyümölcslátát, kókusz-golyót illetve limonádét készítettek, amelyet megosztottak a többi csoporttal.

Szeretném megköszönni a szolgáló testvérek - Krisztován Kaludia, Budai Anna, Tatárné Kunya Marianna, Demeter Dorka, Pálúr Júlia, Berzsák Bodza,

A gyerekek játékos foglalkozásokon vettek részt- gyakorolták a szolgálatot egymás felé

Márton Roland – áldozatos munkáját.

Mindezek mellett hála tölt el, mert a gyülekezet imádságos szívvel hordozta ezt a tábort hetet. Az Úrtól megáldott együttlétnek lehettünk részesei mindannyian.

Márton Melinda

Csoportkép a hittantábor résztvevőiről- Az Úrtól megáldott együttlétnek lehettünk részesei mindannyian

GYÜLEKEZETI CSENDESHÉT BESZÁMOLÓ

Magától terem a föld

Betekintettünk Isten országának titkaiba, megismertük, hogy mi a részünk a vetésben és aratásban, és azt, hogyan legyünk megvetők. Mindennapi (kovászos) kenyereink készítését is megtanultuk.

Az ideai csendeshét különleges módon, „bejáró” jelleggel, a gyülekezeti termekben volt megtartva. Többen csatlakoztak hét közben is, megtelt a nagy terem és megtelt a szívünk örömmel, ami a ragyogó arcokon is láthatóvá vált!

A reggel kreatív közösségépítő játékkal kezdődött, majd a délelőtti hitmélyítő tanítást követően csoportbeszélgetésen és imaközösségen vettünk részt. A közös ebéd után érdekes programok vártak ránk. Megtanultunk kovászos kenyeret sütni, a Városligetben testi-lelki felüdülést nyújtó nordic walking edzésen mozogtunk, kézműveskedtünk, filmet néztünk. Meglátogattuk az utca másik oldalán fekvő Ráth György-villát, ahol megcsodáltuk a szecesszió stílusjegyeit egy múzeumpedagógia foglalkozáson.

A héten ezt az ígét tanulmányoztuk Somogyi Péter lelkipásztor igehirdetésén: *„Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszi a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.”* (Mk 4,26-29)

A Bibliában nyolc példázat is szól az Isten országáról, amely ebben az igében egy egyszerű, jól ismert emberi cselekedet, a magvető tevékenysége által mutatkozik meg.

Az újjászületés eszköze a romolhatatlan mag, az Úr beszéde, ami örökre megmarad, ami nem romlik meg, hanem új élet fakad belőle.

Felelősség és szabadság

A mi felelősségünk a magvetés. Legyünk hírnökök, adjuk tovább az evangéliumot! Adott az egészséges mag (a jó tanítás), rendelkezésünkre áll a magtár (a Biblia). Figyelnünk kell az időzítésre, hiszen megvan az ideje a vetésnek. A talaj előkészítése is feladat. Nem a magvető állapotától függ az időzítés (menynyire érzi magát alkalmasnak vagy alkalmatlannak), hanem az alkalmas helyzettől. Nem lehet mindig a körülményeket nézni (Préd 11,4), hanem arra kell fókuszálnom, amit rám bízta. A megfelelő időben szükséges elvégezni a megfelelő munkát.

Van, ami nem a mi dolgunk és van, ami a mi dolgunk. Az én dolgom az, hogy vessek, az Úr „dolga”, hogy a növekedést adja. Minden gyülekezet úgy tudja betölteni a küldetését, hogy veti a magot és aratja az érett kalászt, ha nem csak élvezője, hanem továbbadója is annak, amit elnyert.

A magvető alszik és felkel, nem aggódik, hanem türelmesen várja a föld drága gyümölcsét. Ez a tanítás az elengedés szabadságáról is szól, hogy tanuljunk meg elengedni, átengedni, megállni és várni. A mai világ nem tud várni, mindent azonnal akar, de ez természetellenes, hiszen a természetben mindennek meghatározott ideje van.

A magvető vár, a mag pedig csírázik és nő, teszi a dolgát, Isten ígéje él és hat. Ez az élet (és a lelki élet) törvénye. A láthatatlan áttöri a látható falát, megjelenik a

sarjadó növény. Így van „beprogramozva” a kis mag, a magvető nem tudja, hogyan, de azt tudja, hogy megtörténik. Mindez az élet csodája.

Magától terem a föld. Nem önmagától, nem tőlünk, hanem Ő magától, Istentől való a növekedés. Ő teremt alkalmas időket, lehetőségeket, ő indította el a programot, hogy valódi élet szülessen.

„*Ez a magától: ez a Kegyelem*” – írja Reményik Sándor az ismert versében.

Boldogok az aratók!

Ahogy a vetésnek, az aratásnak is rendelt ideje van. Nem lehet késlekedni, amikor megérett a termés azonnal neki kell eresztetni a sarlót. Az aratás mindig az örvendezéssel kapcsolódik össze a Bibliában. A termés begyűjtése az örök életre szól, az aratók öröme az, hogy vannak, akik új életre keltek az ige által. Néha más a vető és más az arató. Nem biztos, hogy amit vetettél, azt te fogod aratni.

„Arra választott ki minket az Úr, hogy az Ő országának követői legyünk, igéjének magvetői, új életet aratói. Minket is és másokat is meggazdagít, ha betöltjük a magvető szolgálatát.

*„Magától terem a föld,
Országát lásd beköszönt!
Indulj, ne félj, higgy és remélj!
Vesd el, beszélj! Igéje céljához ér.”*

Halász Kinga

Isten országának titkai Gondolatok a Fasori Gyülekezeti hét után (2023. augusztus 7-12.)

Még nem fordult elő, hogy énekeltem volna valaha is „csak úgy” magamnak, magamban. De a gyülekezeti hét énekét azóta is gyakran dúdolom:

*„Magától terem a Föld,
Országát lásd beköszönt!
Indulj, ne félj, higgy és remélj!
Vesd el beszélj! Igéje céljához ér”*

Meggyőződésem, hogy ezen a héten minden céljához ért! Isten kegyelméből gazdag, nagyon tartalmas hét volt ez, egy szóval: csodálatos! Mindenben ott lehetett érezni Isten jelenlétét!

A kovászt, ha „megszületett”, etetni kell.

Akik ott voltunk, mind megéltük a hit erejét, az abban való növekedést, a közösség összetartozását, a tettekben megnyilvánuló szeretetet, a másokhoz való odafordulást, tapasztalatokat oszthattunk meg egymással a magunk életéből, és közösen imádkoztunk sokat.

Ha átadjuk, amit kaptunk, akkor nem kevesebb, hanem több lesz nekünk is!

A hét remekül szervezett, egységes keretbe foglalt program szerint zajlott.

Somogyiné Krisztina gondoskodó szeretettel és terített asztallal (gyümölcsök, sütemények, tea, kávé) várt minden reggel és egy közös játékkal a gyülekezeti teremben. A játékok tanulságosak, kreatívak voltak, amelyek nemcsak szórakoztattak, de sok önismerettel gazdagítottak, ezek közben sokat megtudtunk egymásról, és gyülekezetünkről is. Az egész hét minden

egy napjának rendje fegyelmet követelt, keretet adott minden napnak, személy szerint ezért külön is hálás vagyok! Ez jelentette többek között számomra azt, hogy ez egy nagyon alaposan és tudatosan átgondolt heti program, amelyet a mi Urunk a Somogyi házaspár szívére helyezett.

Hála és köszönet nekik ezért, és a szeretettel végzett szolgálatukért, a hét utáni utólag kapott ajándékokért.

A fentieken túl a napi közös éneklések és a délutáni szabadidős foglalkozások is feledhetetlenek. A „Mindennapi kenyérünk” kapcsán Jób könyvéből olvasott fel Somogyiné Krisztina lelkészasszonyunk, de közösen készítettünk kovászt, kóstolhattuk a friss kovászos kenyeret, amelynek

Építéskapcsolati hálót!

receptjét magunkkal vittük és sokan készítették már otthon is.

A Városligetben a nordic walking keretében nemcsak a jó hangulatot élveztük, de a mozgás örömét is. Kipróbálhattuk magunkat a kézműves foglalkozáson is, de a szecessziós kiállítás megtekintése is nagyszerű élmény volt a Ráth György Múzeumban. A pénteki filmvetítés élménye pedig: megrázó és meghatározó volt, egyben mélyen elgondolkodtató.

Mindezek igazi kegyelelemi

ajándékok, hála értük!

Sok-sok érzést, gondolatot hozott elő bennem ez a hét!

Annak idején, 2015-ben Sátoraljaújhegyen, a csendeshéten, a hét közepén vett erőt rajtam a sírás. Akkor, ott olyan elemi erővel tört fel bennem, hogy nem tudtam azt visszatartani. Most ugyanez történt pénteken. Somogyi Péter Főtiszteletű Úr napi igemagyarázata kapcsán újra átéltem a farsori életem elmúlt éveit. Eszembe jutott, amikor először léptem be a hivatalba, és először beszéltünk 2015-ben, a férjem halála és temetése kapcsán, de újra éltem minden percet, ahogy Isten vezetett az elmúlt évek során a gyülekezetben. A hála könnyei csordultak ki a szívemből! Azon gondolkodtam, hogy lehet az, hogy épp én vagyok az, aki ilyen nagy ajándékot kaptam, hogy Isten elhívott a diakóniai szolgálatra két évvel ezelőtt. Csodálkoztam a saját vakmerőségemen (bátorságnak ugyanis nem merem nevezni) hogy ezt vállaltam. Eszembe jutott, hogy bizony, némi félelemmel tekintettem erre a felelősségteljes szolgálatra egy ilyen nagy és erős, jó hírű

Hittel és türelemmel

Hálás vagyok Istennek, hogy Krisztina és Péter megrendezték ezt a hetet. Más volt, mint az „ottalvós” tábor, de így olyanokkal is együtt lehetünk, akik családi kötöttségeik miatt nem utazhatnak el. Bátorító volt számomra a hét üzenete: magától terem a föld. A mi feladatunk az ige magvainak vetése, de utána nem rajtunk múlik, hogy mikor kel ki és növekedik a vetés, mikor érik meg a termés. **Ezért hittel és türelemmel várjuk, hogy Isten idejében növelje a hitet és érlelje a termést.** Bizalommal vigyük imába elé a még nem hívő szeretteink életét, hitét! Péter igeszolgálati után jó volt 9-10 fős kiscsoportban elmondani egymásnak saját tapasztalatainkat, majd imádkozni egymásért, gyülekezetünkért.

Magai Margit

gyülekezetben. De az Úr vezetett és vezet, csodás társakat adott mellém a szolgálótokra, akár a „Szeretethíd” kapcsán, vagy a Ráday-ház átadásakor, a jótékonyági akciókban, és sorolhatnám.

Somogyi Péter Főtiszteletű Úr, mint mindig, ezen a héten is csodásan szólt, amikor napról-napra egyre jobban megvilágította a magvetéstől az aratásig tartó utat! Hála neki ezért (is)!

Mit adott nekem ez a hét?

Megerősített hitben és lélekben, erőt ad gyülekezeti szolgálatban, a diakóniai munkámban!

Megértettem, mert a hét végére tudatosult bennem, honnan indultam és hová jutottam a Fasori Gyülekezetben. Még most is naponta dúdlok, de most már egy újabb, számomra az egyik legkedvesebb éneket:

*„Ó, add Uram, hogy soha ne feledjem,
hogy mi voltam és mivé lettem én!
Egész életemmel, lényemmel hirdessem:
Jézus él!
Benne mindig van remény!”*

Istené a dicsőség, hogy kegyelméből egy ilyen csodálatos gyülekezeti hetünk lehetett. Dicsőség és hála neki mindenért!

Szombatiné Kovács Margit

Írj rám! – Fejezd ki, hogy miért vagy hálás a másikért! - A csendeshét résztvevői az egymás hátára ragasztott fehér lapra írták, miért szeretik testvéreiket, miért hálásak Istennek értük. Otthon nagy volt az öröm, amikor elolvasták, s a hála csak tovább növekedett szíveikben.

Keress társakat a rendszeres sportoláshoz!

Magától terem a föld.....- testvérem könnyei

Már az is ünnep volt számomra, hogy a fasori csendes hét utolsó két napján részt tudtam venni a délelőtti igemagyarázaton, az azt követő csoportbeszélgetésen, közös imádságon, majd a közös ebéden.

A legszembetűnőbb az volt számomra, ahogy **örültünk egymásnak**. Mindannyiunknak vannak terhei, betegségek, egyéb nehézségek, de ahogy bejöttünk a mi kis templomunk gyülekezeti termébe, ahol a

Törekedj a testi-lelki harmóniára! – Emeld fel a lelkedet (és a botodat)!

délelőtti alkalmak voltak, mintha a „világ kívül maradt volna.” Az egymás iránti figyelem, tisztelet, az Ige iránti alázat, a tanulni vágyás, az Istennek való odaszánás lett első a szívünkben.

A hét egyik kiemelkedő ajándéka volt számomra, hogy a Magvetőről szóló példázatból ezúttal- a **magától** - szó ragyogott fel teljes szépségében, mélységében. Sokféle módon lehet magyarázni és érteni az Igét, ami egyben csodálatos is, mert ezáltal tud minden helyzetben „gyógyítani”,

Ne felejt el hálát adni a mindennapi kenyérért!

tanácsolni, feddeni, bátorítani, vigasztalni, erősíteni. Ezen a csendes héten azt értettem meg úgy igazán, hogy a „magától” azt jelenti: **a jó dolgokat mindig Isten cselekszi.** Akkor is, amikor külső látszat szerint mi (is) cselekszünk, mert nekünk is meg kell tenni azt, ami ránk bízott, ami a „mi részünk”, a mit helyettünk senki nem végez el, egyszerűen azért, mert a mi feladatunk.

...a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. Magától terem a föld...”

Isten jósága ragyogott fel számomra ebben a „magától” szóban, csodálatos tanítása, lásd meg ember: *„minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása..”* (Jakab 1, 17)

Megújulás

Eltikkadtam nagyon, Uram, ígédre szomjazom. Reggel felébredek korán s Hozzád kívánkozom. Szólj és taníts, adj száraz számba éltető vizet, adj a téged hirdetőnek alázatos szívet.

Itt vagyok. Helyezzed bennem a hangsúlyokat át, hogy lankadatlan építhessem Isten országát. A földbe vetett mag kikel, s lesz majd dús kalász; kinő, míg megpihen a magvető s emberhalász.

A természet, a föld, a teremtett világ: csoda. Ezer növény-és állatfaj, s az ember otthona. S a szemlélődő gyermekednek rácsodálkozás: hatalmas Urunk dicséri megvalósulás.

Láthatatlan élet sarjad s majd így lesz látható, s Isten megfejthetetlen titka sosem tudható: az elvetett mag kikelt s nekünk dús termést hozott; s mert Urunk terve célhoz ért, így megsokasodott.

Teremtő Istenem, eléd borul most gyermeked. S megtört szívében hála van, hogy gyermeked lehet, és boldog, hogy békéjét nálad meglelheti: s ha vele vagy, Uram, nem árthat semmi már neki.

Draskóczy Ágnes

Isten életünk minden területén folyamatosan árasztja ránk áldásait: ez a „magától.”

Mi lehet erre a válasz?

A hála, magunk még nagyobb oda-szánása a Felségesnek, s a büszkeségnek, a dicsekvésnek, hogy „ez a mi munkánk eredménye”- örökre való elfelejtése.

Gyönyörű ajándék volt számomra a csoportbeszélgetésen egyik Testvérem könnye is. Többet elmondott minden kimondott szónál, amikor Jézus Krisztusról beszélgettünk. „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok...” – idézte valamelyikünk az Igét annak kapcsán, hogy aki megérti, minden Isten ajándéka, annak onnantól kezdve egyáltalán nem nehéz Jézus parancsa szerint alázatosnak és szelídnek lenni minden helyzetben. Szerettük volna, ha a szemeit törölgető, könnyező Testvérünk szól, de kezeivel intett, most inkább nem, s mi megértettük, mi történik. (Ez is „magától” volt.)

Cseke Hajnalka

SZOLID - SZELÍD

Nyári gondolatok, örömteli tapasztalatok

Édes a világosság, és jó látni szemünkkel a napot. (Préd 11,7)

Csupa napfény a táj, nyárelő, szépen zöldellő mezőkön fut a vonat. Szemlélődök, majd bóbiskolok ma is, március óta heti rendszerességgel utazom. Nagy kedvvel rendeztettem a nyaralónk kertjét, nem könnyű vállalás volt, kezdetben az utazásra szükséges idő kétszerese volt a kert munkának.

Hála Istennek nem lankadt a kedvem, nem fogyott el az erőm. Ebben az évben a hálaadásaimban naponként elmondhattam: Uram, álmélkodással csodálom, hogy egy nyolcvanegyedik évében járó embernek ennyi ajándékot adsz: a napfény, a jó levegő mellé a hasznos, eredményes munkálkodást, ráadásként gazdag lelki tapasztalatokat. A gondolat, az érzés ezen a napon különös megerősítést kapott. Tele a vonat, kivételesen sokan vagyunk, megindultak az év végi osztálykirándulások, a végállomás Eger városa, oda igyekszik a diákság. A mai csoport nagyon más, mint máskor lenni szokott. Nem hangosak, nem nyüzsögnek, nem ugrándoznak, csendesen beszélgetnek a helyükön ülve. Persze mobiloznak is, de azt kevesebben és mértékkel. Fiatal tanárnő tűnik fel, ő sorra „meglátogatja” a csoportokat, mindenkire van egy jó szava, a szemek csillogásán látszik, jó a kapcsolat közöttük, az előbb tapasztalt szolid, jó viselkedésük nem kényszerből van, szeretik a kis tanárnőt, azért hallgatnak rá. Olyan volt nekem, vén pedagógusnak, látni ezt, mintha felragyogna a nap a sötétség után.

A visszaúton jött a folytatás, újabb öröm. A buszra kisgyermek csapatát szállt fel. Kevés zsi-bongás, elhelyezkednek, mindenkinek jut hely, eddig csak én voltam az egyedüli utas. Ők is kiránduló iskolások, tanítóik kedves, halk szóval segítik, biztatják őket, helyet mutatnak a tétovázóknak. Ez is szolid kis csapat, 10-11 évesek lehetnek. A közelemben fiúcskák, lánykák egyaránt jutnak, megfigyelhetem az arcukat is, szelídek, kedvesek,

mosolygósak. Az egymás közelébe került baráti köröcskék az elmúlt napok élményeit idézik fel fél mondatokban, csak ők értik, kacarásznak. A fiúknak valami titka lehet, jelentőségteljesen összenéznek, szó sem kell, értik egymást, „férfiasan” kihúzzák magukat. A lánykák is sutyorognak egymás között. Az arcokon annyi a derű, a természetes jószág, hogy kíváncsivá tesz, kik lehetnek.

Református iskolások

Nem kell sokáig várnom, az egyik tanítónő mellém telepszik, innen jobban látja a gyerekeket a busz első felében. Felfedem magam, nyugdíjas tanár vagyok, s örömmel látom kis tanítványait. Szó szót követ, pedagógusoknál így szokott lenni, értjük egymást; tapasztalatokat osztunk meg, gondok, örömök egyaránt előkerülnek. Olyan mindennapi közvetlenséggel indult a beszélgetés, hogy a bemutatkozás a végére maradt, s ekkor tudtam meg, hogy a Budapest 17. kerület Jókai Mór Református Általános Iskola negyedikeivel találkoztam. Otthon, még aznap este – nem tudtam megállni – megkerestem az iskola honlapját, és az üzenőfalán megírtam az élményemet, elismerésem fejezve ki az iskola nevelőinek. Az igazgató frissiben reagált, testvéri üdvözlettel, jókívánsággal köszönte meg.

A nyaralónk kertje egész nyárra foglyul ejtett, szaporodtak az apró örömök, az eredményes megoldások a kerttel, a házzal kapcsolatban. Ugy alakult, hogy jobbára minden héten több napot ott töltöttem, de a vasárnapokon itthon voltam. Még büszkeséget is éreztem, nem volt még év, hogy így sikerült egész nyár folyamán benne maradnom a gyülekezet életében, szorgosan megjelenhettem az evangélikus „kölcson templomban”. Viszont akár bűnömül is felróhatom, az idén a szolidabb keretekben megvalósuló „napközis” gyülekezeti héten nem terveztem részt venni, mert a kialakult családi nyaralási beosztásban pont ezen a héten valakinek le kellett menni a váltáskor, s ott tartózkodni,

Szépen zöldellő mezőkön fut velem a vonat

mert nyaralónk üresen maradt néhány napra, s nem lehetett „vagyombiztosan” lezárni a nyáron használt eszközeinket. El sem várhattam ezt vőmtől, unokámtól és kis leánycsapatától. Aztán sok minden másképp lett. A megelőző hét végén óriási vihar seppert végig az alföldön, jelentős károkat okozott a mi falunkban is. A nyaralónk épületei, hála Istennek, épségben maradtak, de egy nagy növésű bodzafánk egyik másfél arasznyi vastag törzse és több ága letört. Az erős szél, a jégeső megtépázta a többi fát, bokrot, s beterítette a kertet több köbméternyi ággal, levéllel. A pihentetőnek, szellemi alkotómunkának szánt időtöltésből kemény munka lett, öt napig tartott a helyreállítás, még a vastag törzsek felfűrészelgetése és az elszállítása is sikerült. Reggeli csendességemben, nap közben, esti imádságaimban nem győztem hálát adni, milyen jó hozzám az Úr, miként segít engem a gyülekezeti hétről „kiszököttet” gondjaim megoldásában.

Az Úr Jézus magvetői

A gyülekezeti hétről jöttek a hírek, asszonyom részt tudott venni néhány napon, rendszeresen tudósított. Váltottunk, ő érkezett a nyaralóba idős barátnőivel a tavasszal kialakított menetrend szerint. Lám, a vasárnapon megint itthon lehettem. A találkozások, a pár szavas beszélgetések meggyőztek, nem kevesen voltak a testvérek közül, akik a csendes héten hiányoltak, érdeklődtek felőlem, hol

vagyok, sőt a velem törtétek ismertek voltak előttük. A csendes hétről hallott jó hírek mellé már több kívánczozott. Éreztem, Isten indít, hogy távol maradt érdeklődőként mást is tegyek. A Harangszó éppen készülöben van, alakítom a nyári élmények, tapasztalatok személyes vallomás-cikkét, s abban helye van a csendes hétnak is. Miként folyik egy gyülekezetben a magvetés, hogyan nő magától, észrevétlen a

vetés, hogyan kerülhetnek bele, akik látszólag távol voltak. Döntöttem: Meg kell kapnom az írásos összefoglalót, s leírni az érzést, miként érintett meg vágyként, miről maradtam le, amit feltétlenül pótolnom kell. S itt a nem várt végkifejlet. Az istentisztelet után részt vettem a teaházon, még több testvéremmel beszélgettem a csendes nap résztvevői közül, majd a teaház végén valósággal látomásom lett. A kis hölgycsapat összeállt, énekel idézték fel a csendes hetet, Túrmezei Erzsébetnek a magvetőről szóló versével, Kodály Zoltán ismert zenéjére. Ámulva álltam, hallgattam. A mosolygó, az egymásra, majd rám tekintő nem éppen fiatal hölgyek képe felidézte bennem a nyárelőn látott református kisiskolásokat, s a kettő összeolvadt: az Úr Jézus szolid, szelíd magvetői, a növekvő vetés, ahogy egyszerűen **van** az Isten országa.

A cikk írása előtt lázas sietséggel nyitottam ki a csendes hétnak Somogyi Pétertől közben levélben megkapott összefoglalóját. Nem titok, az olvasottak átjárták az írásom egészét, sok minden másképp lett, mint azt korábban terveztem, s megszülető soraimat az a **szelíd szem** kísérte, az első nagy MAGVETŐ, Jézus Krisztus szeme. Hála legyen Neki!

Széplaki György

AZ ÚR SZOLGÁLATÁBAN, INTERJÚ MEZEI JOLIKÁVAL

Isten nagy kegyelme folytán rácsodálkozhatunk a kívül-belül megújuló, megszépülő templomunkra, de jó megtapasztalni a Lélek templomának épülését is gyülekezetünkben. Hívó életünk, szolgálataink megannyi területén láthatjuk az ugyanazon célok érdekében tett erőfeszítéseink hasznát. Újságunk, a Fasori Harangszó a maga sajátos lehetőségeivel kapcsolódik be ebbe az áldásos folyamatba: tudósít az eseményekről, és bemutatja azokat a testvéreinket, akik újabb és újabb áldások forrásává válnak Isten kezében. Ezúttal Mezey Tibor egykori lelkészünk özvegyét, Jolikát szólítottuk meg; Dévai-Józsa Gábor és felesége, Furuglyás Márta kereste fel őt otthonában. A vele történt beszélgetés egyes részleteit – bizonyágtételét – adjuk közre.

- Tudjuk, sok megpróbáltatás volt az életedben, betegeskedtél is, így rég találkoztunk – ezért most személyesen keresünk fel téged. Megkérdezzük: hogy vagy Jolika?

- Köszönöm, jól vagyok. Első helyen annak a hálának az említésével válaszolok e kérdésre, amely már oly régóta munkál a szívemben. Hálát adok Istennek, mert mind ez ideig adott nekem 82 gazdag esztendőt, szerető családot, benne két fiúgyermeket, hét unokát és egy dédunokát. Hálával tartozom mindenekelőtt azért, mert az Úr Jézus nem a családi hajlékunk előtt, az ajtón kívül áll, mivel behívtuk, befogadtuk Őt, mint személyes Megváltónkat, és egyre inkább hallgatunk a szavára. Minél többet tudok meg Óról, minél többre tanít, annál inkább vágyakozom arra, hogy másoknak is elmondjam az örömhírt...

- Először azt gondoltuk felőled itt, a gyülekezetben, hogy mint lelkészfeleség, a lelkipásztor roskasztóan nehéz háttér-szolgálatát látod el. Ámde most már azt is tudjuk, hogy kaptál indíttatást az Úrtól bibliaórák tartására a Skót Misszió templomában, s hasonlóan az idősek otthonában is. Milyen örömeidben teljesedett ki e hosszú szolgálataid az Ige meghallása és továbbadása során?

- A Skót Missziót még Tibortól, a férjemtől „örökölttem meg” – az idősek otthonába pedig egy vak néni révén csöppentem be, akinek főztem is, de vittem az evangelizációs kazettákat és a magnót. Később többen csatlakoztak hozzánk – így terjedt ott is az örömhír.

Mindezekhez kapaszkodókat a Fasorból kaptam, de sokat jelentett a csendeshetek hozadéka is Biatorbágyról. Emlékszem, egy ilyen hét egyik reggeli áhítata a Korinthusi levélből szólt: erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban. Nagyon megérintett akkor ez az Ige. Arra gondoltam, boldog lehet az, aki egészen át tudja adni az életét e szolgálatnak. Törekedtem is az ilyen boldogságra. Az alkalmakra sokat készítettem, lexikonokat böngésztem, elmélyültem Cseri Kálmán, Gyökössy Endre, Joó Sándor, Mezey Tibor gondolataiba, Kálvin János tanításaiba. Mégis, sokkal közelebb tudtunk kerülni egymáshoz, amikor a saját életemről, az Istennel való kapcsolatomból kezdeteiről is szóltam közöttük. Valóban, sok mindenen keresztül mentem, és annyi mindent nem értettem meg, de a kis csoportokban kibontakozó beszélgetéseken választ találtunk a magunk kérdéseire – így az enyéimre is... Ezért jöttek el szívesen az alkalmakra – egé-

*Mezey Tibor, egykori lelkészünk
özvegye, Jolika néni, otthonában –
„Szeretem a zsolnárokat”*

szén a Covid-járványig. Fájt nekem, hogy ezután már a gerincműtéim miatt sem tudtam velük lenni.

- A fasori gyülekezethez való szoros kötődéséről többször is bizonyoságot tettél. Mint Jézus Krisztus megváltott gyermeke vettél részt az igei alkalmakon, a rendezvényeken, találkozókön, de ott voltál Emmausban a testvérekkel, s férjed mellett a honismereti táborokban is. Bizonyára sokat töltöktél ezeken és tanulságokkal is gazdagodtál...

- Igen, gyakran együtt voltunk Tiborral a fasori összejöveteleken, de ahogy az élet, a szolgálat hozta, külön is. Emlékezetes marad a számomra, amikor egyszer ő is eljutott egy csendeshétre – nélkülem. Isten nagy szeretete nyilvánult meg abban, hogy nem az az ember jött haza hozzám, aki elment Biatorbágyra...

Szeretem a zsolnárokat – vezérigénk is a 90. zsolnártban van megírva: taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. Véleményem szerint ebben a korban, amelyben most élünk, nagy szükség

van a tanításra, mert bár jónak gondoljuk magunkat, e napok gonoszak, s az ördög mint ordító oroszlán szerete jár. Sokat beszéltem egyszer egy idős nénival, egy szobatársammal az Iharosban. Azt bizonygatta, hogy neki nincs bűne. Annak idején postás volt, és mindenkinek mindenben segített környezetében. Megkérdeztem, hogy van-e Bibliája, de ő azt felelte: nincs. Bízom benne, hogy később a Szentírás tanulmányozása közben ő is meglátta bűneit. Mert tudjuk, aki Őbenne hisz, bölcsé lehet – bölcs szívet nyerhet – a Könyvek Könyve által.

Tanultam, tanítottam, imádkoztam. Az Úr meghallgatott, megkönyörült rajtam – meggazdagította szókincsemet – és én dicsőítettem Őt. Hálás vagyok Neki azért a bölcseségért, amellyel megszólíthatok másokat az evangéliummal; akik egy-egy istentisztelet vagy evangelizáció után visszajönnek kö-zénk. Boldog vagyok, amikor ilyen megtért emberrel találkozok gyülekezetünkben. Ugyanakkor sajnálom azt, aki még nem tudja megérteni, kicsoda is a csodálatos Isten. Tiborral kapcsolatban pedig azt sajnálom, hogy bár harminc éven keresztül szép házasságban éltünk, és minden lényeges

Mezey Jolika: Jól vagyok

dologban egy hullámhosszon voltunk, nem figyeltem eléggé minden szavára, pedig annyi mindent lehetett volna tőle tanulni... Isten azóta sok mindenre rávezetett – Tibor könyveinek, prédikációinak kései, utólagos olvasása útján is –, most már értegetem. Értegetem, de éppen ezért nagyon elégedetlen vagyok magammal, nagyon sok a hibám. Azon gondolkodom, mit tegyek, hogy még közelebb kerüljek az Úr Jézushoz. Mi mindent megtennék ezért! Az Istent dicsőítő és magasztaló gyönyörű énekek mind közelebb visznek Óhozzá. Esténként ezeket hallgatom a PAX tévén.

- Említetted már, hogy a környező házakban is élnek olyan ismerőseid, akik érdeklődnek Isten iránt, és meglátogatnak téged.

- Igen, sokat beszélgetünk az Úr színe előtt, magánéleti kérdésekről is. Egyiküket például sikerült meggyőzni arról, hogy már meglévő gyermekeikkel Isten által összekötött házasságban éljenek. Ezek a kedves szomszédok is látták, amikor a negyedik gerincműtetem után nagy fájdalmam támadt, tehetetlen voltam, sokat szenvedtem. Mindenben segítettek. Hálás vagyok értük az Úrnak. Ez a megpróbáltatás nagyon megviselt, már-már feladtam a reményt is. Amikor az ötödik műtétet előkészítették, előző este az egyik fiammal sokat imádkoztunk. Miután ő elköszönt, tovább folytattam

tam a könyörgést egész éjjel. Megint egy áhítat üzenete jutott az eszembe: ne kérdőjelezzük meg Istent, ne határoljuk be, mire képes Ő. Reggelre minden fájdalmam megszűnt, így nem kellett befeküdni a kórházba. És ennek már két éve. Isten most a legújabb nyomorúságomban is velem van. Fájdalom nélküli betegséget

adott ugyan, de kemoterápiás kezelésre kell járni vele. Sokféle segítségre, támogatásra szorulok emiatt, de Istennek hála, olyan fiaim vannak, akik szüntelenül mellettem

Indulás egy kis sétára

állnak, és minden kérésüket maximálisan teljesítik. Ezért is mondtam, hogy jól vagyok. Diakóniai lelkületű testvéreim is, akik mindez ideig sokat törődtek velem, változatlan érdeklődést tanúsítanak, és konkrét segítséget is nyújtanak. Vigasztalnak, bátorítanak, de én a legfőbb Vigasztalomra tekintek: Isten tenyerén állok, s ha akarja, visz magához, ha akarja, itt tart még. Őt áldom mindvégig.

Közreadja: Dévai-Józsa Gábor

KERÁMIATÁBOR

Az utóbbi években már hagyománnyá vált a Julianna iskolában megrendezett nyári kerámia táborunk. Idén szűkebb körben – nyolc fővel – agyagoztunk 2023 július 3-tól 7-ig. Mint utóbb kiderült, a kis létszám az alkotásban nemhogy hátrányt jelentett, inkább előnyére vált a tábornak.

„Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak.”

(2 Korinthus 4,7)

Nem csak a légkör lett bensőségebb, hanem sokkal nyugodtabb, precízebb munka folyt az alagsorban rögtönzött műhelyben – mind a résztvevő gyerekek oldaláról, mind a miénkről.

Sokat gondolkoztunk, hogy mibe érdekes egy hét alatt belekezdeni, hiszen ha nulláról indulunk, és csak egy hetünk van, az agyagozásban sem korlátlanok a lehe-

tőségek. Szerettük volna, hogy ez a hét az alkotás örömeinek felfedezéséről, megéléséről szóljon. Ha ennek az emlékét, tapasztalatát magával viszi a résztvevő, legyen fiatal vagy gyermek, akkor nagy dolog történt. Ha már benne, nála van ez a „kincs”, akkor az a legváratlanabb helyzetekben előbukkanhat, talán épp, amikor a legnagyobb szüksége van rá.

Az előző évek táborait a technikai sokszínűség jellemezte, az ideit leginkább az elmélyült munka.

Bár most is voltak a jelentkezők között első agyagozók, a hét végére mindenki tárgyain, munkáján láthatóvá vált a fejlődés, ami a hétnek, esetenként akár több évnek is köszönhető.

Az alkotás öröme

A fazekasság sokaknak a korongolással azonos, ez azonban csak egy bizonyos érettségi szinten megtanulható. Mindig az ala-

Idén szűkebb körben, családi hangulatban agyagoztunk

poktól kell kezdeni, először megismerkedni magával az anyaggal, amivel dolgozunk. Az agyagban minden nyomot hagy. Ezt a tulajdonságát vettük alapul magával az anyaggal való ismerkedéshez; köveket, tobozokat, faágat, fakérget, leveleket használtunk fel kezdetben sík képek, kompozíciók készítéséhez. Ez a tapasztalat aztán számtalan variációban felhasználható edény, plasztika, dombormű készítéséhez.

Például az első napi bemutatón én magam lepődtem meg a legjobban, hogy ahogy a tobozt végighengerítettem az agyaglapon, kigyóbórhöz hasonló felület jött létre.

Többféle agyagot adtunk a kezükbe: fehérret, vöröset, ezzel mindjárt tudtunk beszélni arról is, hogy mi az, amivel dolgoznak, hogyan függ össze a teremtéssel, az élet keletkezésével.

Filmet is néztünk az egyik legősibb edény készítési módról. A felvételen egy indián fazekas korong nélkül is gyönyörű formájú edényeket alkotott. Táborozóink nagy élvezettel lapították az agyagot, formázták edényeiket – a látottak alapján. Ez már egy nagyobb odafigyelést igénylő feladat volt az első napihoz képest. A munkába fektetett

figyelem és sok-sok türelem mellett reményesség szerint az alkotás öröme sem veszett el.

A csoport kor összetétele 7-16 év között változott. Öt órát dolgoztunk naponta. Az uzsonnaszünet után legtöbben siettek vissza dolgozni, sőt volt olyan, akit nekünk kellett kiküldeni, mert annyira belemerült a munkába, hogy abba sem akarta hagyni. Ahogyan teltek a napok, egyre jobban megismertük a gyerekek hozzáállását, munkatempóját, hogy mi érdekli őket – mindezt figyelembe véve alakítottuk napról napra a feladatokat. A legfiatalabb kislány például egész kis életteret mintázott, állatokkal, házbelsővel – és sok segítséggel. A legidősebb résztvevőnk már nem először dolgozott az agyaggal. Ő kész tervekkel jött, és azokat következetesen végig is csinálta nagy igényességgel és türelemmel.

A kézműves munka szépsége

Utolsó előtti napon a korongozást is kipróbálhatták néhányan, több-kevesebb sikerrel. A záró napon lehetőség nyílt néhány tárgyak befestésére is földfestéket használva.

Ígéretet kaptak, hogy az iskolakezdés előtti napokban bemázazhatják az elkészült tárgyakat, és kiégetve kapják vissza.

A tábort kis ajándékozással zártuk, és miközben finom gyümölcslevet kortyolgattunk cserép csészékből, megkérdeztük őket élményeiről: kinek mi volt a legfontosabb a

Táborozóink nagy élvezettel lapították az agyagot, formázták edényeiket

táborban?

Nem nagy meglepetésünkre a többségnek a festés volt a csúcspont, az egyik legkedvesebb megszólalás egy tömör, mégis gondolatébresztő vallomás: „Az volt a legjobb, hogy megismerkedhettem az agyaggal.”

Legyen agyag, gyapjú, papír, textilmunka, vagy bármi egyéb, amit az ember a kezével alakít, ami által nyomot hagy a körülötte élők számára. Kívánjuk, hogy ez ne egyszeri alkalom legyen, hanem továbbra is tapasztalják meg a kézműves munka örömét, szépségét!

Martinecz Márta, Martinecz Nóra

A munkába fektetett türelemnek és figyelemnek megett az eredménye

*Martinecz Márta és Nóra a táborozó
gyermekkel*

ROBOTIKA SZAKKÖR A JULIANNÁBAN

Sikeres tanévet zártunk a robotika jegyében

Gyülekezetünk iskolája tavaly megnyert egy robotikával kapcsolatos pályázatot. Ez lehetőséget adott két pedagógusunknak, hogy a gyermekeket megismertessék a programozás és a robotépítés fortélyáival.

2022-ben iskolánk részt vett az ARTEC Robot csapatának Vándorrobot programjában. Két pedagógusunk elvégzett egy képzést, ahol elsajátította a Studuino Scratch alapú programozását. Ezután intézményünkbe megérkezett a Vándorrobot promóciós készlet, mellyel fél évig kedvcsináló foglalkozásokat tartottak a tanulók számára. Nagyon izgalmasak voltak ezek az alkalmak, így a vezetőség tagjaival értekezve megbeszéltük, hogy a továbbiakban is szeretnénk folytatni a digitális világ beépítését a pedagógiába. Ennek eredményeként adtunk be egy pályázatot a Kulturális és Innovációs Minisztérium szervezésében és nagy örömeinkre nyertünk, így iskolánk több ARTEC Robot készlettel gyarapodott.

Iskolánk több ARTEC Robot készlettel gyarapodott

A 2022/2023-as tanévben három robot szakkör indult. Egy alsó és két felső tagozatos. Az alsó tagozaton második osztálytól kezdve csatlakozhattak gyerekek a programhoz. Az első néhány alkalommal mindegyik csoport megismerkedett a készletekkel, rendszerezte a dobozok tartalmát, összeillesztette a csatlakozókat, azaz felkészült az éves munkára.

Következő lépésként az elemekből építkeztek, még programozás nélkül, hogy kellő tapasztalatot szerezzenek az alkotás kreatív részében. A gyerekek nagyon élvezték a szabad építés örömét, ám kifejezetten

Az alsó tagozaton második osztálytól csatlakozhattak a gyerekek a programhoz

tetszett nekik az is, amikor valamilyen algoritmus alapján készíthettek különböző kreációkat.

Az újabb szint már a virtuális világban zajlott. A legkisebbek a Studuino blokk alapú programrendszerén keresztül, míg a nagyobbak a Scratch program segítségével – melyet magyar nyelven is használhatnak – sajátították el a programozás alapjait. Eleinte a mozgásirányító részével foglalkoztak, majd sorban tanulták meg a különböző szenzorok működését, programozásaiknak

a mikéntjét. A tanulók olyan jól belejöttek a program használatába, hogy saját maguk is készítettek már animációkat, játékokat az alkalmazásban. Ezután megismerkedtek a DC és szervomotorokkal, a távolságér-

A tanulók hamar belejöttek a program használatába

zékkel és érintésérzékelőkkel, LED-es fényekkel, a hangjelző beállításával. Eleinte olyan robotokat építettek, amiknek az összeszerelési útmutatója megtalálható az

A gyerekek nagyon élvezték a szabad építés örömét

A foglalkozások emelkedett, vidám, kötetlen hangulatban teltek

ARTEC Robot honlapján, így még inkább fejlődött az analízáló-szintetizáló képességük. A szenzorok működésének kiismerése után már egyszerűbb parancssorokkal programozták be őket, például készítettek nyomógombos kacsát, zenélő kutat, versenyautót, jelzőlámpát, meseszereplőket.

Felső tagozaton a gyerekek más tanóráikról is hoztak ihletet, így született meg Robot Toldi, aki mutatja a budai utat, vagy harcol a farkasokkal, illetve a történelem tantárgyhoz kapcsolódó nagy földrajzi felfedezések vagy éppen a Francia Forradalom nyaktilója.

A foglalkozások emelkedett, vidám, kötetlen hangulatban teltek, így mind a gyerekek, mind a pedagógusok bizakodva várják a jövő évi folytatást.

Bálint Tünde és Kiss Márton tanítók

AZ 5-ÖS BUSZON IS UTAZIK AZ ÚR...

Beszámoló a jelnyelvi gyülekezet elmúlt egy évéről

Sok minden történt a hallássérültek közti szolgálatomban az elmúlt esztendőben, de a legemlékezetesebb megtapasztalásom az volt, hogy még az 5-ös buszon is utazik az Úr.

Egy decemberi hétfőn történt, amikor szokás szerint a Rákospatak utcába igyekeztem hittanórát tartani. Éppen hátrafelé igyekeztem a zsúfolt autóbuszon a laptoppal, sajtos kukaccal (ez egy sós sütemény) és gumicukorral terhelt bőröndömmel, amikor különös mondat ütötte meg a fületem: „Üljön le, Piroska néni!” Azonnal felkaptam a fejemet és csodálkozva járattam körbe, kutatva a hang forrását. Egy szemüveges asszony és egy kisgyermek állt előttem, nem ismertem őket. Beszédbe elegyedtünk és kiderült, hogy a kisfiú, Olivér abba az iskolába jár, ahol tanítok, református, az asszony pedig a nagymamája. Az iskola elé érve még segített, hogyan találom meg Őt a Facebookon és a Messengeren és további levelezések és az osztályfőnökkel való megbeszélés után, még a téli szünet előtt megkaptam a családtól a hittan nyilatkozatot.

Az Úr munkája, hatalma mutatkozott meg akkor is, amikor egyik tanulómmal konfirmációs kérdéseket gyakoroltunk. Már

Csoportkép 2023. április 9-én, Húsvét első napján, Szemők Tibor konfirmációján- a hittanos családok és két pedagógus is részt vett az ünnepi alkalmon

régóta ismételtgettünk, mindig ugyanazt, többet vártam volna, és ezt ki is mondtam. A tanulótársa azonban, aki nem református, és a családja sem, egyszer csak megjegyezte, hogy ő tudna válaszolni, hallás után megtanulta. Ráadásul hazavitte tanulótársa kátékérdéseit, a következő órán felmondta az összeset, továbbá bejelentette, hogy ő is szeretne konfirmálni, az édesanyja megengedte. Ebben a tanévben öt nyolcadikos tanuló volt, velük jövőre már nem találkozom. Adott viszont az Úr öt új tanítványt („bárányt”, ahogy az egyik osztályfőnök szokta mondani), ennek köszönhetően szeptembertől 10 csoportban 22 tanulóval foglalkozhatok. Két csoportom négyfős, ami nehezebb feladat és nagyobb felelősség is egyben, hiszen sérült gyermekekről van szó.

Öt új bárány...

Hallássérültekkel ellátogattunk az Evangélikus Országos Múzeumba. A járvány után újraindult a családlátogatás. Segítőmmel, Patak Évával hosszú utat tettünk meg, amikor Rákoscsabán meglátogattunk egy hallássérült házaspárt, Auffenberg-Gál Mariettát és Andrást, akik három gyermeket nevelnek. Gyorsan telt az idő, a délelőtt délutánba fordult, amikor hazaindultunk, mégsem voltunk fáradtak, annyira örvendezett a szívünk, hogy hívó családban, testvérekkel lehattunk együtt. A Kálvin tére Laudon Sára (8.o.) jár hozzám konfirmációs órára Kistarcsáról. Sára szorgalmasan készül, miközben a személyes beszélgetésre, kapcsolatépítésre is rászánom az időt a családdal. Ilyenkor persze a két papagájom, Csipike és Csurika is felemeli a hangját. A gyerekek szeretik az állatokat, úgyhogy Sára már el is döntötte, hogy papagájt szeretne konfirmációs ajándéknak.

Folytatódott a jelnyelvi videófelvételek készítése, szerkesztése és feliratozása (Háládó Istentisztelet, Ajándék áldozattal, Másféle hatalom, Maradandó kerestetik). Továbbra is számíthatok Bálint Árpádné Anna, Toronyi Oszkárné Zsuzsa, Aranyos Béla, Nagy Réka, és Holló László Dániel szolgálatára. Új tagunk Král Ildikó, újabb segítőm Patak Éva, aki az utazásban, lakcímeik, helyszínek megkeresésében is részt vállal, amire különösen a családlátogatások miatt van nagy szükség. Kajári Zoltán presbiter testvér elkészítette a jelnyelvi gyülekezet levelezőlistáját, ezáltal sokkal egyszerűbbé vált a kapcsolattartás a hittanos családokkal és szolgálatunk támogatóival. A legnagyobb öröm mégis az, amikor szorosabb kapcsolat alakul ki a családokkal. Egyik tanulóm, Rege, Kápolnásnyéken lakik. Édesanyja először telefonon keresett, azután beszéltünk az iskolában személyesen is. Időpontot egyeztetek ilyenkor, mivel a gyermek kollégiumban lakik. Így megismer-

Marton Piroska lelképásztor Szemők Tibor konfirmandussal

hettem Rege testvéreit, sőt egyszer elhoztak kisbusszal az Astoriáig. Szarvas Bence hittanos tanulóm Nagykátáról jár be. Édesanyja, Szarvas Attiláné jön érte az iskolába, hosszú az út oda-vissza. Korábban is sokat leveleztünk, konfirmációra is készülget már Bence, de sokat épültem abból, amikor élőben beszélünk. Az édesanya elmondta, hogy otthon gyakorolja Bencével a kérdéseket, például, hogy ki fordította le először magyar nyelvre a Bibliát. Ugyanis amit régen megtanult,

szeretné továbbadni a gyermekeinek. Újságolta, hogy Bence annyira figyel, újra és újra akarja mondani, nagy áhítattal ismételteti. A család legkedvesebb éneke a „Vezess Jézusunk...”. Már azt is tudja az anyuka, hogy milyen áldó Igét szeretne a fiának. Olyan megható volt az egész, és közben azt kívántam, hogy bárcsak minden hittanos család ilyen lenne! Hetedik osztályban a konfirmandusok családjával több órát beszélgetek, hogy még jobban megismerjem őket. Például, hogy milyen a kapcsolatuk a gyermekükkel, hogyan élték meg, hogy a gyermek valamilyen sérüléssel, hátránnyal küzd, és hogy a családban milyen a hit megélése, az Úrral való kapcsolat. Április végén jelnyelvi istentisztelet után Halász Leila konfirmandussal és édesanyjával, Halászné Rácz Enikővel beszélgettem. Több órát töltöttünk együtt, nagyon áldott beszélgetés volt.

Konfirmációs vizsga

Januárban-a járvány után megvalósult az akadálymentesített ökumenikus istentisztelet, ahol én is szolgáltam. A Budapest-Tabáni Alexandriai Szent Katalin templomban gyülekeztünk össze. Mégis, az a délután, amikor a legtöbb szívet mozgósította az Úr, az április 9-e, Szemők Tibor 8. osztályos fiatal konfirmációs vizsgája és első úrvacsoravétele. Tibort 2014 óta ismerem, kilenc éve, én magam is ekkor kezdtem a hallásérült gyermekek hitoktatását. Előtte csak felnőttekkel foglalkoztam. Tibor szorgalmasan és lelkiismeretesen tanult, nemcsak az iskolában, hanem otthon is. Szép számmal gyűltünk egybe, hogy hálát adjunk az Úrnak. Tanítványaim közül Merse Dzsenifer, Merse Ferenc Antonio, Kiss Attila, Halász Leila és Laudon Sára voltak velünk. A Dr. Török

Béla Iskola részéről Atovics Katalin érkezett hozzánk Walch Ottó kíséretében, továbbá Vincze Viktória, mindketten Tibor kedvenc tanárai. Együtt örült velünk a keresztelésre készülő család, Kádár Mónika kislányával, Tóth Adrienn Helénával és a nagyszülőkkel, továbbá segítők a gyülekezet részéről. Pálúr János testvér orgonajátéka pedig még emlékezetesebbé és ünnepélyesebbé tette együttlétünket.

Az Ige, amelyről beszéltem, az 1Korint-hus 13:13. verse: **„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”** Egy igaz történetet hallhattunk jelnyelvvel kísérve a Vasá nevű hajóról, melyet Gusztáv Adolf

Életed hány százaléka az Úré?

svéd király építtetett, s 1628-ban készült el. Hatalmas volt a hajó, 700 szoborral díszítve, túl sok volt rajta az ágyú is, nem bírta a terhelést, már az induláskor elsüllyedt. Így süllyed el az az élet, amely csak a mulandó, földi értékekkel díszíti magát. **A maradványt kell keresnünk, és ezt a mennyei kincsek gyűjtése jelenti.** Ezen az úton indulunk el, amikor a gyermeket Isten ajándékaént fogadjuk el. Ezen az úton megyünk tovább, amikor megkereszteljük a gyermeket, majd beiratjuk hit-és erkölctanoktatásra, hogy úgy neveljük és neveltessük, hogy ha felnő, ő maga tegyen bizonyosságot a gyülekezet színe előtt a Szentháromság Istenbe vetett hitéről. Persze, az is fontos, hogyan alakul később a konfirmált fiatal élete, hogy az életében később is fontos maradjon-e Jézus

Áldás előtt

és Isten Igéje. Tibor jövőjére már most is vannak tervek a családban, hogy kollégista lesz, hogy kert- és parképitőnek tanul, de vajon van-e már terv arra, hogyan tudja követni a későbbiekben Jézust, hogyan jár tovább Isten útján? Befejeződött a konfirmációs kátékérdések gyakorlása, és véget érnek a hittanórák is. Viszont továbbra is kutatnunk kell, hogy mi az Isten terve az életünkkel, és a test gyümölcsei helyett a Lélek gyümölcseit kell gyűjtögetnünk. Mert a Lélek gyümölcsei, Isten kegyelmi ajándékai felemelnek minket, közelebb visznek Isten országához, a földi díszletek azonban a mélybe húznak bennünket. Tibor áldó Igéje: **„Meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjág”** (Filippi 1:6.). Ebben a jó reménységben vagyok, hogy az elkövetkező években Tibor nemcsak az iskolai tanulmányaiban, hanem Jézus követésében is előbbre jut. **És ugyanez a reménységem a hallássérültek közötti misszióban is, hogy az Úr megáldja a következő éveket is.** Három nyolcadikos konfirmandusom van, akik a templom újranyitásakor szeretnének vizsgázni, és van két keresztelős családunk is. Ne feledkezzünk hát el imádkozni azért, hogy egyre több olyan családban is elkezdje az Úr a „jó dolgot”, ahol sérült, sajátos nevelési igényű gyermeket nevelnek, és hogy el is végezze azt a Krisztus Jézusnak napjág!

*Marton Pirokás
missziós beosztott lelképásztor*

PÁROSKÖR CSENDESHÉTEN

*„Az imádságban állhatatosak, éberek
legyetek, hálaadással”*

(Kolossé 4,2)

Mi történik, ha a külső körülmények hatására le kell mondanunk megszokott csendes hetünkről, már le is teszünk róla, de az Úrnak más a terve? Természetesen az, hogy a Szentlélek addig munkálkodik, míg a vágyott tábor létre nem jön. Így tölthettünk együtt szűk egy hetet a szombati páros kör kicsiny közösségével Telkibányán, ahol a hegyek között valóban megélhettük a csend áldását.

Még hozzá sokunk számára újszerű szervezési formában, hiszen most nem csupán pár ember munkáját élveztük mindahányan, hanem annak csodáját élhettük át, mennyire áldott, ha egy közösség minden egyes tagja felelőségének érzi, hogy jól töltsük el egymással az időnket. Ki a kapcsolattartást vállalta, ki a gyerekszolgálat előkészítését, ki az adminisztrációt, sőt Istennek olyan apró részletekre is gondja volt, hogy éppen annyi férőhelyet készített el autókban, hogy mindannyian kényelmesen tudjunk

A közösség gyermekei a várlepcsőn

Kiránduláson a pároskör kicsiny csapata

utazni. Ebben a közösségben különösen mélyen érintett minket a hét témája, mely a Miatyánk és az imádság volt. Hiszen éppen azt tapasztaltuk meg, hogy az, amiért aggódtunk a csendes hét előtt, azok mind elrendeződtek. Ha Isten a kimondatlan kéréseinkre is válaszol, akkor micsoda hatalma van annak, ha hittel imádkozunk!

Beszélgetéseink mélyek és őszinték voltak, és az első perctől kezdve feszteleknek voltunk egymás társaságában. A csapat mindenről együtt határozott, az időpontoktól kezdve a délutáni programokig, így az egységesség érzését is megélhettük.

A hét témája az imádság volt

Így látogattuk meg a füzéri várat, mentünk közösen cukrászdába és a közeli kilátóponthoz. Hogy milyen békességben voltunk együtt, az tükrözi a leginkább, hogy szállásadónk rokonszenvét is megnyertük, ragaszkodott hozzá, térjünk még vissza. Számomra a hét egyik legmegdöbbentőbb momentuma a morzsaszedegetés volt. Mindenféle előzetes tervezés nélkül, oldott hangulatban kezdtünk arról be-

Délutáni csoportfoglalkozáson

szélni, ki miért hálás, és azt éreztem, hogy a hálánk is közös, de középpontjában majdnem minden esetben az állt, hogy rendkívül hálásak vagyunk Istennek, amiért ez a hét így, ebben a formában létrejöhett.

Incze Zsófia

A szombati pároskör Telkibányán tartott csendeshetén – A hálánk is közös volt

IFJÚSÁGI HÉT – 2023

Istennek terve van ezzel a közösséggel

Az Úr idén is áldását adta a fasori ifjúsági hétre, így augusztus 7 és 12 között az ifisek Zselickisfaludon tölthettek időt az Úr Jézussal egy közösségben.

A hét témájának címe: „A nagy történet – Találd meg a helyed Isten nagy történetében”, melynek fő célja az volt, hogy megtaláljuk, hol és miként helyezhetjük el magunkat ebben a hatalmas és csodálatos tervben, hogyan válhat valóban személyesé a hitünk, és hogyan lehet élő kapcsolatunk Istennel.

Néhány gondolat a tábor résztvevőitől az elmúlt hétről:

„Számomra csodás élmény volt, ahogy együtt gondolkodhattunk Isten igéjéről egész héten. Jó volt megélni, ahogy formálódtak a csoportbeszélgetések és minden nap volt elkészített üzenet. A hetet színesítették szuper programok, mint például röplabda bajnokság, pokróc-esti előadások, éjszakai túra, vagy épp szabadulószobás közös játék. Hálás vagyok Istennek, hogy ilyen sokan részt vehettünk ezen az áldott héten!”

„Találd meg a helyed Isten nagy történetében”

A hetet szuper programok színesítették, például röplabda bajnokság és foci....

„Számomra nagyon sok mindenben érezhető volt Isten jelenléte a héten. A tábor előtt imádkoztam, hogy a szolgálótársaimmal egységben tudjunk lenni, egymásra hangolódva, egymást kiegészítve, és Isten meg is adta mindezt. Jó élmény volt velük készülni, szervezni a hetet, a hét alatt pedig őszintén megélhettem, hogy »együtt többek vagyunk«, nem egyedül kell fáradoznom, hiszen az Úr Jézus sem erre bátorít, hanem arra, hogy ha tudjuk, hordozzuk egymás terhére. Azt tapasztaltam, hogy csak ebben a pár napban is Isten formálta az ifit: új emberek kerültek be, akik eddig alig váltottak pár szót, most közelebb kerültek egymáshoz, néhányan először szolgálhattak egy új területen, mások pedig megfogalmazták, hogy a jövőben aktívabb szerepet szeretnének betölteni a közösségben. Jó látni, hogy Istennek terve van ezzel a közösséggel, tovább viszi, és véghez viszi, amit elkezdett!”

„Mikor ezt a rövid beszámolót fogalmaztam, azon gondolkodtam vajon az ifihet mégis hol ragadjam meg, mit emeljek ki, amivel elkezdhetem? Éppen a villamoson ültem, mikor mindezen gondolkodtam és eszembe jutott, mi is tűnt fel legelőször a

Zselickisfaludon könnyebb volt egygévé válni az Úr alkotta természettel.

táborban: a csend. Mi, budapesti ifisek, a nagyvárosi zajjal érkeztünk, és már az első pillanatokban lehalkított minket a zselici dombok közt megrekedő néma nyugalom. Jézus békéjét az áhítatok, csoportbeszélések és lelki programok hozták el lelkünkbe. Például a „pokróc-est”, melynek keretében szeminárium-szerűen választhatunk programok közül, ahol egy-egy hitéleti témát jártunk körbe, de volt szó pszichológiáról és társadalmi jelenségekről is, a jelenleg nagy médiafigyelmet kapó Barbie film kapcsán. Az áhítatok témája Isten nagy története volt és az, hogy mi hogyan vehetünk részt benne. Lelkünk ápolása mellett sportbajnokságokon vettünk részt,

Felfrissültünk a zselici dombok között

egyik nap egy több állomásos csapatjátékon tettük próbára tudásunkat. A szervezők alaposan ki is fáradtak a hét végére, de fáradt arcukon a mosolyban inkább hála rejlett, mint kimerültség.

Zselickisfaludon könnyebbnek tűnt egygévé válni az Úr alkotta természettel, annak mély higgadtságával. Itt átragadt az emberre a szeretet, s minden, amit a szeretet hordoz. Én azonban csak egy dologtól tartottam: hogy elmúlik, mikor vissza kell térnem a hétköznapiakba. Az Úr azonban megerősített abban, hogy az, hogy „a szeretet soha el nem múlik” bizony a hétköznapiakra is vonatkozik. Isten áldó munkája nem csak bennem ment végbe, és nem csak ifis társaimban. Hiszem, hogy amit elkezdett bennünk, átadhatjuk másoknak is,

Nemcsak egyénekként, hanem közösségként is épültünk

ezzel gyarapítva az Ő országát.”

„Hála és barátság, megrendülés és megnyugvás, kérdések és válaszok. Ezek a szavak jutnak eszembe, ha az elmúlt hétre gondolok, ami alatt együtt ismertük és csodáltuk meg Isten nagy történetét és kerestük, hol lehet ebben a történetben a mi helyünk, a mi életünk. De ezen a héten nem csak egyénekként, hanem közösségként is rengeteget kaptunk, és hiszem, hogy valóban egy még erősebb, befogadóbb, szeretőbb közösségként jöttünk haza Zselickisfaludról.”

Nagy Réka

NŐI CSENDES NAP A FASORBAN

Minden évben szeptember utolsó szombatja Női csendesnap a gyülekezetünkben. Ebben az évben szeptember 30-án, szombaton 9.30-16-ig. Sok szeretettel hívjuk a fiatal és idős, családos, és egyedülálló nőtestvéreket!

Mindig olyan témával készülünk, mely minden korosztályt épít, bátorít, előrébb visz a hit útján.

Ebben az évben az Isten vezetése lesz a téma. Istennek jó terve van az életünkkel. Mellettünk akar lenni, vezetni szeretne minket, hogy ne jusson zsákutcába, tévútra az életünk. Ennek örömhíréről szól a kezdő áhítat.

Az előadásban **Dr. Keszi Krisztina** szolgálatát hallhatjuk, aki orvos misszionárius. Zambiában dolgozott sok éven át. Egy egész életút hitvallása, sok megtapasztalással vall arról, hogyan vezette Jézus Krisztus. Sok tanítást kapunk a Krisztus követés jó döntéseiről, gyümölcseiről.

A délutáni bizonyágtételben **Takács Judit** szolgál közöttünk, akit egy fájdalmas balesetben vezetett Isten. Egy másik ember figyelmetlensége sok próbát okozott számára, de a Szentlélek vezetését, szavát,

konkrét tanácsait követve sok csodát élt meg a balesete kapcsán is!

Mindezekon kívül a nap ajándéka az Isten dicsérete énekekkel, a közösség öröme, a csoportbeszélgetésben egymás hite által épülni.

Mivel a templom felújítása miatt nem tudjuk ott rendezni az alkalmat, a gyülekezeti teremben pedig kevesebb a hely, ezért regisztráció szükséges! Az ebéd miatt is fontos, hogy mennyien leszünk.

Kérjük, hogy készüljünk perselyadománnyal a nap támogatására! (Ezzel hozzájárulunk az előadók útiköltségéhez, ajándékához, ebédünk díjához, napi közmű költségekhez)

Lehet süteménnyel segíteni a napot, a közös büfé kínálatot! Ezzel is egymásnak okozunk örömet.

Regisztráció:

Somogyine Ficsor Krisztinánál

személyesen, telefonon, messengeren, emailen: somogyine.fk@gmail.com

Sok szeretettel hívunk és várunk!

Éljünk a nekünk készített áldott lehetőséggel!

ÖRÖKÖS

Mai világunkban, ahol az anyagiak számítanak a legtöbbet, az örökös szót hallva, olvasva, bizonyára a legtöbb embernek egy jogi procedúra szereplője jut az eszébe, a kedvezményezett, akinek az elhunyt vagyonából sikerült részesedni, ezáltal gazdagodni, gyarapodni. Jó esetben pozitív a felhangja, pedig mindenki tudja, kellemetlenség, perpatvar is lehet a következménye, ha valaki örököl.

Tágítsuk kicsit a szó jelentését! Mindnyájan örökösök vagyunk már születésünktől fogva. Szüleinktől megörököltük arcvonásainkat, testalkatunkat, hajunk, szemünk színét, egyes jellemvonásainkat, de még a várható betegségek nagy részét is. Belegondolva szédítő: úgy vagyunk egyedi, addig sosem volt, megismételhetetlen emberpéldányok, hogy örökségként bennünk rejtezik számtalan ősünk „adománya”.

Nem folytatnám a gazdag tartalmú szó boncolását, mi mindent lehet még örökségnek nevezni a családban, egy közösségben, egy nemzetben, a Krisztust követők egyházában, vagy ma az oly nemes célú „világörökség” mozgalomban stb. Szövevényes, alig felfogható. Szótárt, lexikont megtöltő a mennyisége. Minden mindennel összefügghet. Felfoghatatlan.

És akkor kérdezem:

Szoktuk-e csendességünkben önmagunkra vetíteni Krisztus-követőként, mi az én legfőbb örökségem, egyben életcélom? Ő ezt is elmondta: „**Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.**” Ebben érdemes

örökösnek lenni egymással és az Egy-
szülött Fiúval az Atya akarata szerint.

Széplaki György

Igédért

Kérlek, add,
Hogy ne én beszéljek,
a Kegyelem
szólaljon meg bennem!

Add, hogy
fecsegés helyett,
igazi forrás,
építő Igéd vezéreljen!

Gránitz Miklós

Imádkozz!...

Elrontott mindent tegnapom,
feldúlta háborgó lelkem.
Beborult kéklő égboltunk,
villámlott, dörgött felettem.

Kínjaim gyötörve megszálltak,
örjögve magam mellé ültem,
Kértem Urunk segítségét,
küldött békéjétől megenyhültem.

Szólt szívemből köszönet,
kulcsoltam imára kezem,
Dicsőítettem Égi Teremtőt,
öröm és hála töltötte el lelkem.

Gránitz Miklós

ISKOLAKEZDÉS A JULIANNÁBAN

Interjú Szűcsné Tihanyi Gyöngyi igazgatóval

Nagy szolgálatot végeznek az Ukrajnából menekült gyermekek számára a Julianna Általános Iskolában – tudtuk meg Szűcsné Tihanyi Gyöngyi igazgatótól, aki azt is elmondta, hogy jó helyekre tudnak menni továbbtanulni az itt végzett diákok. Az igazgatót az új tanév aktualitásairól is kérdeztük.

– **Hogyan készülnek az új tanévre?**

– Most elsősorban a rengeteg új törvényi változásra készülünk. Ez érinti többek között a kollégák óraszámát, a jogviszonyukat, stb., tehát erre most nagy hangsúlyt kell fektetni, hiszen mindenki élénk érdeklődéssel figyeli az oktatás helyzetét.

– **Milyen jeles események lesznek ebben az évben?**

– Augusztus végén találkozunk a kollégákkal, akkor fogjuk a tanév rendjét elkészíteni és megkezdeni a tervezést. (interjúnk az iskolakezdés előtt készült, a szerk.) Fontosnak tartjuk, hogy minden hagyományos ünnepünket magas színvonalon meg tudjuk tartani. Kiemelt figyelmet kapnak a „Tanévkezdő Nap” és a „Csendesnapok” alkalmai.

– **Hány diák jár ide? Merre folytatják tanulmányaikat a nyolcadikosok?**

– 354 diáknak van jelenleg jogviszonya, de ez gyakorta változik, jövő héten is öt új gyermek jelezte érkezését. Továbbtanulási mutatóink rendkívül jók. Sokan mennek neves egyházi gimnáziumokba, és nagy

örömünkre egyre többen választják a kitérő technikai képzéseket is. Például egy közgazdasági vagy informatikai technikum sok gyermeknek jóval több lehetőséget

kínál, mint a gimnáziumok. Évente talán egy-egy olyan gyermek van, aki nem gimnáziumban vagy technikumban tanul tovább, a Juliannából mindig nagyon jó helyekre tudnak menni továbbtanulni.

– **Mi volt „az év ígéje”, és miért ezt választották?**

– **„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,16)**

Krisztina asszony (Somogyiné Ficsor

Krisztina lelkipásztor) választotta nekünk, és az egész év során sokat foglalkoztunk ezzel az ígé-
vel. Mindig

szívet melengengető, amikor a fasori templomban zeng

az év ígéje, mert a gyermekek megtanulták. Ezzel az ígé-
vel engedték őket útjukra a nyári szünetre is, bízunk benne, hogy többeknek eszébe jutott.

Világosságra és jó cselekedetre mindig

A gyermekek hittanoktatása is kiemelkedő- Szívmelengető, amikor a fasori templomban zeng az év ígéje

Rendkívül jók iskolánk továbbtanulási mutatói

Sok különleges program színesíti a tanévet

nagy szükség van, a körülöttünk zajló háború miatt különösen, de a legfontosabb, hogy Istenre tudjunk mutatni ezekkel is, és dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat értük.

– **Milyen különleges programokra emlékeznek vissza szívesen a tanévből?**

– Az erdélyi kirándulás mindig hatalmas ajándék gyermekeinknek, idén is így volt. Ezen kívül az „Énekelj az erdőben” Dalos Találkozó, az ökoiskola, a sportnap... Sok sikeres pályázaton vagyunk túl, robotika szakkörök, erdélyi út, laptopok, Béres énekverseny stb., és még nyáron is pályázatot írtunk a kollégákkal.

– **Az Ukrajnából menekült gyermekek, családok befogadásával kapcsolatban mik a tapasztalatok? Hogyan tudnak nekik segíteni?**

– Isten nagy szolgálatot bízott ránk a menekült gyermekekkel kapcsolatban. Látszik,

hogy a pusztán oktatásnál többet nyújtunk számukra, mert egyre többen érkeznek magyar iskolákból átvett kérvé. Minden osztályunkban vannak menekültek, kárpátaljai magyarok, ukránok és Ukrajnában élő oroszok együtt. **Valóban nagy szeretetben élünk, és amikor magyarul jól tudó, itt született orosz gyermekeink tolmácsolnak az ukrán menekülteknek, hogy ezzel segítsek őket, semmihez nem hasonlítható élmény.**

A szülői közösség folyamatosan segíti a menekülteket, amire azért is van nagy szükség, mert még mindig érkeznek újak, olyan területről, melyet most kezdtek bombázni. Nekik lelki támogatást is adunk, segítő szervezetekkel felvettük a

kapcsolatot és két ukrán-magyar szakos kollégánk támogatja a munkánkat. Az egyik kolléga református hitoktató is, és hetente egy alkalommal ukrán nyelvű hittanóránk is van, hogy az evangélium az anyanyelvükön szóljon számukra. **Némelyik ukrán gyermekkel a tanév végére már tudtunk magyarul beszélgetni, ez jó jel, ebből is látszik,** hogy komolyan vesszük a magyar nyelv tanítását, hiszen itt élnek és sokan nem is szeretnének már visszamenni hazájukba.

Szűcsné Tihanyi Gyöngyi iskolaigazgató

– **Hány menekült diák jár ide?**

– Jelenleg kb. 60 menekült gyermekünk van az óvodával együtt, de fontos egyértelműsíteni, hogy ők nem mind ukránok, nagyon sok a kárpátaljai magyar gyermek. Nekik családi kapcsolatokon keresztül ajánlották iskolánkat és óvodánkat a jó tapasztalatok miatt. Isten áldásával tovább folytatjuk ezt a ránk bízott feladatot.

– **Vannak-e egyéb újdonságok?**

– Minden termünkben digitális tábla segíti a modern oktatást. A Károli Gáspár Református Egyetem partneriskolája vagyunk, leendő tanító és tanárszakos kollégák egyre nagyobb számban tanulnak nálunk, és szeptembertől már óvodapedagógus hallgatók is érkeznek.

Minden szakos kolléga megvan, nincs betöltetlen álláshelyünk, és évek óta senki nem ment el a státuszban levő pedagógus kollégák közül. A magyar iskolákra jelenleg nem ez a jellemző, hatalmas áldásként éljük meg és hálásak vagyunk Urunknak ezért a gondoskodásért is.

Halász Kinga

KÖNYVAJÁNLÓ

Végh Tamás nyugalmazott lelkipásztor levele

FELHÍVÁS KÖZÖS EVANGELIZÁCIÓS SZOLGÁLATRA

Szeretett fasori Testvéreim!

Az evangelizációs szolgálat új formájába kezdtem augusztus elején. Miután már nem tudok több napos evangelizációkra utazni, hiszem, Istentől kaptam a gondolatot, hogy a Testvérek segítségével az „Ábrahám-tól Jézusig” című 66 igehirdetést tartalmazó könyvvel „evangelizáljak”.

Ezeket az igehirdetéseket a Fasorban mondtam el ottani szolgálatom utolsó öt évében. Végig mentünk a Biblián, üdvtörténeti sorozatnak neveztem, mert követtük, ahogyan Isten elkészítette Jézus érkezését, földi életét, halálát, feltámadását és Benne számunkra a NAGY SZABADÍTÁST.

Ezek által az Igehirdetések által sok áldással munkálkodott az ÚR a Fasorban, s szeretném, ha minél többekhez eljuthatna e mostani időben is.

Ezért imádkozom már egy ideje, s hálásan köszönöm, ha a Testvérek is bekapcsolódnak ebbe az evangelizációs szolgálatba oly módon, hogy imádságban végig gondolják, kiknek is ajándékozhatnák környezetükben (rokonoknak, barátoknak, ismerősöknek, munkahelyi kollégáknak, vagy éppen a szomszédjuknak) az Igehirdetéseket tartalmazó könyvet, s imádkoznak azért, hogy a könyv ne ott porosodjon majd a polcon, hanem kinyissák, olvassák és sokakat megszólítson az ÚR.

Ily módon a Testvérek is - az Igehirdetés-gyűjtemény ajándékozásával - s az olvasókért való imádságaikkal, maguk is részt vehetnek az evangelizáció áldott szolgálatában.

Előre hálás vagyok minden imádságért és minden megvásárolt könyvért, minden szolgálatért, amellyel segítenek a könyvet **Isten áldásával, kegyelmével célba juttatni.**

Ahhoz, hogy minél többeknek továbbadhassuk a környezetünkben, csaknem nyomdai áron, 2.000.-Ft-ért a Testvérek rendelkezésére bocsátok annyi példányt, amennyit igényelnek.

Meghirdettem ezt a szolgálatot vidéken is. Aki kéri a példányokat, ahhoz futárszolgálatmal eljuttatom. A csomagban elhelyezem azt a számlaszámot, amelyre utalhatják az összeget. Megadtam elérhetőségeimet is a rendeléshez: tvegh@fasor.hu, illetve 30 / 377 – 48 – 63.

Hálás szívvel köszönöm, ha szolgálatomat a Szeretett Fasori Gyülekezet támogatja, s ebben aktív módon részt vesz, hiszen itt adta Isten nekünk ezeket az igehirdetéseket, itt írták le a Testvérek a felvételekről, itt született meg a könyv.

Jelenleg a fasori Lelkészi Hivatalban dolgozó Halász Ágnesnél lehet a könyvhöz hozzájutni.

Számomra nagy öröm, hogy csomagolhatom, terjeszthetem a könyveket, amelyek sokakat segíthetnek Jézus Krisztushoz.

Hálás szívvel köszönöm a támogatást azoknak, akiket Isten erre indít és örömmel teszük.

A régi szeretettel köszöntöm feleségemmel együtt a Testvéreket – „a régieket” és az újakat egyaránt. Számos alkalommal részt veszünk – online módon az ottani istentiszteleteken és együtt úrvacsorázunk a gyülekezettel. Folyamatosan imádkozunk a külső és belső „építkezésért”, megújulásért, szolgálattevőkért és szolgálatokért!

Testvéri szívvel és - a Közös Evangelizációs Szolgálatban is – együtt munkálkodási készséggel küldöm köszöntésemet:

Végh Tamás nyugdíjas lelkipásztor

TALÁLÓS KÉRDÉSEK

Fejtörők és találós kérdések gyermekeknek

Kedves Gyermekek!

Egész nyáron olyan történetekről hallottatok a gyermek istentiszteleten, amiben a számoknak nagy szerepe volt. Most Noé és az özönvíz történetére figyeljünk egy kicsit a matematika világa felől!

Olvasd el: 1 Mózes 6:14-16 és 1 Móz 6:18-22 igeszakaszt.

A történet megfelelő versének adatai alapján válaszoljatok a kérdésekre! (A feladat 10-12 éveseknek szól. Összeadás, szorzás, osztás, mérés, mennyiségek, mennyiségek átváltásának ismerete szükséges hozzá.)

1. Írjátok le, hogy az Úr parancsa szerint hány szintes legyen a bárka és milyenek legyenek a bárka a méretei?
  2. Adjátok meg a bárka hosszúságát, szélességét és magasságát méterben! (1 láb= 30 cm és 1 könyök= 55 cm)
  3. Határozzátok meg a megadott méreteket láb mértékegységben!
  4. Amikor Nőé elkészült a bárkával, a parancs szerint elkezdte gyűjteni az állatokat. Egy alkalommal összesen 1680 állatot számolt meg, és azt találta, hogy a bárka legfelső szintjén hatodannyian voltak, mint a középső szinten, a középsőn pedig kétszer annyian, mint az alsón.
    - a) Hány állat volt ekkor az egyes szinteken?
    - b) Hány állatot kell áthelyezni és hogyan, hogy minden szinten ugyanannyi állat legyen?
- +1. Keressétek meg az interneten, milyen fa lehetett a góferfa!

A válaszaitok elküldhetitek ide: krisztovan.klaudia@reformatus.hu

**Szeretettel,
Klaudia néni**

**Forrás: Széplaki Györgyné Anikó matematikatanár válogatott feladatai a Tan-
tárgyközi matematika c. segédanyagából**

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Kátének történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapijára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez. A részletesebb tagolás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

Legutóbb a Heidelbergi Káté harmadik részével, a háladatossággal kezdtünk foglalkozni, és indítottuk el a tíz Ige egyenkénti tanulmányozását. Immár a nyolcadik parancsolathoz érkeztünk. Olvassuk el a 42. úrnapija kérdéseit és feleleteit!

Mit tilt Isten a nyolcadik parancsolatban?

Isten nemcsak azt a lopást és rablást tiltja, amelyet a hatóság is büntet. Lopásnak nevez minden olyan mesterkedést és cselekedést, amely révén – akár erővel, akár a jogszerűség látszatával – felebarátunk javait próbáljuk megszerezni. Ilyen a hamis súly és a hamis mérték, a hitvány áru és a hamis pénz, az uzsora, vagy bármilyen más eszköz, amelyet Isten megtiltott. Ideszámítjuk a fősvényseget és Isten ajándékainak tékozlását is.

Mit követel tőled Isten e parancsolatban?

Azt, hogy felebarátom hasznát tőlem telhetően elősegítsem, vele úgy cselekedjem, amint akarnám, hogy mások cselekedjenek velem, és kitartóan és hűségesen munkálkodjam, hogy mások szükségében is segíteni tudjak.

Manapság igen sokat beszélünk a lopásról, a tulajdon ellen elkövetett vétekről – ami bonyolult szövevényy terebélyesedett, s a mi társadalmunknak is nagy botrányköve lett. Luther Márton szerint „lopás minden olyan haszon, amit másvalakinek a kárán szerez meg az ember; lopás minden olyan előny, amihez másvalakinek a hátrányára jutunk”. A lopás, mint a többi bűn is a szívünkéből indul. Valami értékcsere történik bennünk, egy belső lelki fordulat, ami eltérít Isten teremtői szándékától. Ő a teremtéskor azzal bízta meg az embert, hogy amit a kezébe adott, azzal gazdálkodjon, sáfárkodjon - s ezáltal gazdagodjék az egész világ. Aki viszont nem akar hozzájárulni a világ gazdagabbá válásához, annak nincs benne létjogosultsága (olvasandó: 2Thesszalonika 3,10). Lopás a dologtalan élet mindenkinél, aki tudna dolgozni, de nem teszi. Érdekes lenne egyszer számba venni – veti fel Cseri Kálmán –, hogy az emberiség mennyi erőt fordít javak létrehozására, és mennyit a meglévők elrablására, fegyverkezésre.

Az erőszakot, a háborút az igazság látszatával fedezzük el – mondja Ablonczy Dániel –, mégis egy másik nép kárára indítjuk. Isten itt is megszólal: **„Amely város ezerral indul ki, százal marad csak meg, és amelyik százal indul ki, tízzel marad meg”** (Ámos 5,3). Az induláskor talán még versengés is van, ki ad többet, és még dicsőnek

is véljük, hisz közben a „haza” szót emlegetjük. A végén viszont könnyes szemmel nézünk a megmaradó százra vagy tízre. Ezek a számok félelmetesek. A kiküldött seregnek csak tizede marad meg.

Milyen sok és milyen kevés adott esetben a „tized”. Milyen sok, amikor Isten kéri tőlünk, és milyen kevés, ha csak ennyi marad meg a „hazának” – hát még az özvegyeknek és az árváknak.

A középkor eszménye a szegénység volt: ember, mondj le mindenről, és tiéd lesz a menny üdvössége. A mai ember eszménye az azonnali gazdagság, és nem érdekli a menny üdvössége. Pedig aki nem ismeri az „elég” fogalmát, az feltétlenül károsodik lelkében (olvasandó: Máté 16,26). Isten gyermekeiként tudjuk, mi az elég, és azt is, hogy adott esetben a kevés is elég. A telhetetlen ember sokféleképpen eshet a lopás bűnébe: erőszakkal vagy hízelgéssel, nyíltan vagy alattomban. Lehet durván megrabolni, de lehet kényszer-

Református Jelképek – Kálvin szívé.

Eredetileg a Kálvinista Szemlében jelent meg 1933-ban, grafikus átdolgozta pedig 2022-ben

Az Úr bír ez egész földdel, / És minden benne élőkkel;
Övé a földnek kereksege, / Mit a tengeren épített,
Folyóvizekkel körülvevett, / Melyben meglátszik bölcsessége.

24. zsoltár 1.verse

helyzetbe is hozni a másikat. Jusson eszünkbe ilyenkor, milyen könyörtelenül raboljuk sokszor egymás idejét, egymás jó hírnevét, a szomszéd család csendjét, nyugalma, milyen sokszor ellopjuk egymás titkait, olykor egymás jókedvét, sőt az egészségét is (Cseri Kálmán gondolatai).

A Jézus Krisztusban újjászületett ember már nem azt nézi, hogy mit lehet még megszerezni, hanem hogy kinek mire van szüksége. Isten Lelke arra indít, hogy osztani tudjunk, és nem gyűjteni. Ez a nemzet és egyúttal az egész világ jövőjének a kérdése is – vélekedik Szathmáry Sándor.

Szűcs Ferenc kifejti: nem elegendő a pillanatnyi szükségek közvetlen kielégítése, ha az nem szünteti meg a kiváltó okokat. Adorján József szerint világméretű tolvajlás idejében élünk, hiszen az emberiség kétharmada éhezik. Ez a tény a nyolcadik parancsolat fényében már bűn – mondja, s felteszi a kérdést: ki lopta el kenyereinket? Luther is „köztiszteletben álló országrablókról” ír, főtolvajokról, akikkel urak és fejedelmek társalognak, s akik nem egy vagy két várost, hanem egész Németországot naponta kirabolják. Szigeti Jenő egy tanulmánnyal példálózik, amelyben egy szociológus sikasztókkal, valamint a becsapott emberekkel beszélgetett. Sok megállapítása között szerepel, hogy a sikkasztók nem néznek ki bűnözőknek, külsőre bizalmat gerjesztő,

becsületes embernek tűnnek. Többségük felelős állásban dolgozik, jó szakember, és közmegebecsülésnek örvend. Mindegyikük meg tudta magyarázni, hogy miért van joga hozzájárulni ahhoz, ami nem az övé. Más is ezt teszi – érveltek –, és egyik sem tartotta hibásnak vagy becsületét vesztett embernek magát.

Ennek a bűnnek is az önző gondolkodásmód a gyökere, és ennek felismerése érteti meg velünk a bűn titkát.

A Káté említi az uzorát, amely embernyomorító helyzeteket produkál. A fősvény és a kapzsi ember megfélemedezik arról, hogy amije van, azt Istentől kapta. Pedig Isten a teremtés jogán tulajdonosa és gazdája minden értéknek – figyelmeztet Ravasz László, és a 24. zsoltárt idézi: *Az Úré a föld és annak teljessége...*

Haszontalan tékozlás, amikor az ember vét a szentség parancsa ellen, s önmagát rabolja el Istentől, Tőle, aki kizárólagos rendelkezésére foglalt le minket. Fekete Károly utal arra is, hogy a Káté korától a mi korunkig további kategóriák bővítik a parancsolat

hatálya alá eső tilalmakat. Ide sorolja a monopóliumok manipulációit, a közvagyon meglopását, a szellemi vagyon és a szerzői jog megsértését, az adócsalást, az adatokkal, címekkel, internettel való visszaéléseket. Szeresd felebarátodat – írja végül –, mert a modern rabszolgaság életlopó kötelékeiből csak együtt van menekvés!

Már az első keresztyének szíve-lelke egy volt, és senki semmi vagyonát nem mondta magáénak, hanem mindenük közös volt. Csiha Kálmán mondja: Isten azért ad nekem anyagi javakat, hogy én azzal megajándékozzak, boldoggá tegyek másokat. Csak az tud igazán örvendező ember lenni, aki öröm-

szerző ember lesz. De egy közmondás szerint az embernek legkésőbb a pénztárcája tér meg Istenhez.

Egy gazdálkodó emberről elmondja: azt kérdezte tőle a lelkipásztor, hogy ha tizenkét hízó disznója volna, mennyit adna az egyháznak az árvák részére. Ő azt mondta: adnék hatot. És ha hat disznója volna, mennyit adna? Hát akkor adnék kettőt. És ha négy disznója volna, akkor mennyit adna? Semmit – mondta az ember. Miért? Azért, mert a négy disznó megvan – mondta a gazda. Megvan a tanulság is!

A keresztyén ember Krisztusra néz, Aki mindent adott, mindent szétosztott, Aki a felebarát hasznát maximálisan elősegítette, aki kitartóan és hűségesen munkálkodott, hogy mások minden szükségét betöltse.

Nyolcadik parancsolat:
Ne lopj!

szerkesztette: Dévai-Józsa Gábor

Az elmúlt időszakban megkeresztelt gyermekeinkért, akikért fogadalmat tettünk!

Gazdag Ferenc és
Barkaszi Georgina gyermeke
Gazdag Martin

dr. Krizsán Gergely és
dr. Sotus Ágnes gyermeke
Krizsán Eszter Emma

Cserháti-Saághy Bence és
Liska Erika gyermekei
*Cserháti-Saághy Bence Ferenc és
Cserháti-Saághy Liza Barbara*

Szabó Olivér Dániel és
Tarjáni Ariella Janka gyermeke
Szabó Hanga Lilla

Varga Tamás és
Szilágyi Judit gyermekei
*Varga Tamás Dániel és
Varga Roland Patrik*

Lőrinc Zsolt és
Lőrinc Réka gyermeke
Lőrinc Zalán
Bemmet Endale és
Barabás Réka gyermeke
Endale Álbel

Korponai Gergő és
Lenner Dorina gyermeke
Korponai Zalán

Lajkó Krisztián Ferenc és
Tibai Henrietta gyermeke
Lajkó Tamás Virgil

Pálúr Jonathán és
Dohanics Veronika gyermeke
Pálúr Emma Viola

Zsoldos Bálint és
Baranyi Ibolya Katalin gyermeke
Zsoldos Iván Péter

dr. Bödök Gergely és
dr. Roczkó Zsuzsanna gyermeke
Bödök Illés

Bandor Tibor és
Balla Izabella gyermeke
Bandor Nazira

JELNYELVI ISTENTISZTELETEK

- ◆ Szeptember 24. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ Október 8. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és hittanóra
- ◆ Október 29. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ November 12. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és hittanóra
- ◆ November 26. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ December 10. vasárnap 15 óra
Adventi Istentisztelet és hittanóra
- ◆ December 25. hétfő 15 óra
Karácsonyi ünnepi Istentisztelet és
Úrvacsora

SOROZATOK

- ◆ Kereszt-kérdések ősz: szeptember közepétől 10 héten át, vasárnap délután 18 órától
- ◆ Compass tanfolyam: szeptember 26-tól november 21-ig
- ◆ Evangélicizáció: november 2. hetében
- ◆ Adventi előkészítő alkalmak: december 13-15-ig 18 órától

TANÍTÓ ÉS KÖZÖS- SÉGÉPÍTŐ ALKALMAK

- ◆ Női csendesnap: szeptember 30.
- ◆ IKON 2023 Ifjúsági konferencia: november 3-4.
- ◆ Családi nap: december 17.

HAVI ALKALMAINK

- ◆ Gyülekezeti imaközösség a hónap 2. vasárnapján 8.30-kor
- ◆ Teaház a hónap 1. és 3. vasárnapján istentisztelet után
- ◆ Úrvacsorai istentisztelet a hónap utolsó vasárnapján 10 és 17 órakor
- ◆ Férfi bibliaóra a hónap 3. keddjén 18 órakor
- ◆ Baba-mama kör a hónap 1. és 3. csütörtök 9.30-tól
- ◆ Pénteki pároskör a hónap 3. péntekjén 18 órakor
- ◆ Szombati pároskör a hónap 2. szombatján 17 órakor
- ◆ Közös bibliaóra a hónap utolsó péntekjén 18 órakor
- ◆ Női kör a hónap 3. szombatján 16 órakor
- ◆ Ifjúsági istentisztelet a hónap 2. vasárnapján 18 óra
- ◆ Filmklub havonta, meghirdetett időpontban

KOLUMBÁRIUM

NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap
 kedd: 9-13 óráig
 szerda: 9-18 óráig
 csütörtök: 9-13 óráig
 péntek: 9-13 óráig
 szombat: zárva
 vasárnap: 9-10 és 11-12.30 óráig

Mostani számunkba a fotókat és grafikákat készítették: Aranyos Béla, Delényi Gabriella, Demeter Gergő, Devich Márton, Kuti Julianna, Láng Klára, Martinecz Nóra, Simon András, Somogyi Johanna, Somogyi Péter. Isten áldását kérve köszönjük munkájukat, szolgálatukat.

HETI ALKALMAINK

- ◆ Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás vasárnap 10 óra
  - Babamegőrző 0-3 éves korig
  - ovisok (összevont kisovi-nagyovi)
 - Óvoda tornaterem
  - 1-3 osztályosok - Óvoda épület alagsori IFI terem
  - 4-6 osztályosok – Dobos Károly terem
- ◆ Siloám imacsoport a szenvedélybetegekért hétfő 18 óra
- ◆ Bibliaóra kedd 10 óra
- ◆ Gyülekezeti bibliaóra szerda 18 óra
- ◆ Nyugdíjasok bibliaórája csütörtök 15 óra
- ◆ 35 feletti egyedülállók bibliaórája csütörtök 18 óra
- ◆ Fialat felnőttek köre péntek 18 óra
- ◆ Ifjúsági óra péntek 18 óra

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

lelkészi ügyelettel

hétfő: szünnap
 kedd: 10-13 óráig
 szerda: 10-13 és 15-18 óráig
 csütörtök: 11-13 óráig
 péntek: 10-13 óráig

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség
negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 5. • www.fasor.hu
 E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
 Dévai-Józsa Gábor, Halász Kinga,
 Somogyiné Ficsor Krisztina, Krisztován Márton
Felelős szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Kovács Dénes